

13-1

מדינת ישראל

משרדי הכנסות

מס' תיק

המס'ים

מס' תיק

חכ"א אלקים העצני
4/91 - 4/92

מס' תיק מקורי

13-1

מחלקה

לשכת השרים
מזכה פריט
בן מויזורה

שם תיק: לשכות השרים ליבאי ומרידור - חבר-כנסת
אלקים העצני

מזהה פיו: ג-1/7662

מזהה פריט: 000r06d

כתובת: 2-107-11-9-4

תאריך הדפסה: 11/12/2017

ירושלים, כ"ד בניסן התשנ"ב
27 באפריל 1992

(42112)

מס' תיק: *ממ*

לכבוד
ח"כ אליקים העצני
הכנסת
ירושלים

שלום רב,

הריני מאשר את קבלת מכתבך (בכתב יד) מיום 7.3.92.

אכן, אני אחראי לפעילותו התקינה של משרד המשפטים, לרבות פרקליטות המדינה.

אין לי כל ספק לגבי טוהר המניעים והרמה המקצועית הגבוהה של אנשי פרקליטות המדינה. אנשי הפרקליטות עוסקים בעבודה החיונית והקשה של שמירת שלטון החוק בתנאים המורכבים של החברה הישראלית. הם עושים זאת בהצלחה.

בכבוד רב,

(חתימה)
דן מרידור

אס/דא

הכנסת

חבר הכנסת

7.3.92

משרד המשפטים
 לשכת השר
 תל אביב
 8-03-1992
 מס' 1000
 בכתב
 בית

ל
 ל מרסלס
 מרסלס
 מרסלס
 מרסלס

ל כבוד,

עם יציאתי מן המדינה, נאמרה לי כי עליך לכתוב לי, ולתת לי את כל המידע שיש לך בנוגע לפרוייקט "אנטי-טרור" של ממשלת ישראל. אני מודע לכך שאתה עובד במשרד המשפטים, ולכן אשמך כשאתה יודע על פרטים אלו. אני מקווה שאתה תוכל לייעוץ ולתמיכה בנושא זה. אני יודע שאתה עובד במשרד המשפטים, ולכן אשמך כשאתה יודע על פרטים אלו. אני מקווה שאתה תוכל לייעוץ ולתמיכה בנושא זה.

אגודת ישראל

הכנסת

ח

חבר הכנסת

היה הקנה זכאיה אוב בקר.

הקרה זה אנוסם לתקוים קופתם כמו דפוסם של האל

אולר בנימין, פתח וולרטיין, כמו האילום הקולוני והפסק זכרם

בהילה.

של השפתיים אינם יוכלו לתקן האגרות להגלה

ולתגלה של פתחם המבנה, במלך הולף האלפי והפסקו להגלה

אין אגרות ופול כוונתם קווי של הפתחיה.

הגן האגרות הפתחיה והמבנה להגלה של

סגור נפתח: ציבור הנהגה יחידים אצב אצב, ג'ק

סגור נפתח של האונלסיה הנהגה האגרות, מן הגב הנהגה -

סגור נפתח הנהגה הפתחיה אגרות, אגרות, אגרות והפסקו

של סגור נפתח האילום והנהגה הפתחיה.

הנהגה הפתחיה האילום והנהגה הפתחיה.

בגב זה

אגרות

אגרות הפתחיה

ט.פ. 13-02-1992
39149
ת.ד.
ג.מ. תיק

כברכה
COMPLIMENTS OF

ח"כ אליקים העצני
הכנסת

טל: 02-554427/414

חבר הכנסת

הכנסת

אני
העצמי

ירושלים, כ"ט בשבט התשנ"ב
3 בפברואר 1992

אני

לכבוד
מר חיים הרצוג
נשיא המדינה
משכן נשיאי ישראל
ירושלים

כב' הנשיא,

הנדון: חנינה לאיבי נתן -
מספרכם 24-446

1. אני מאשר את קבלת מכתבך מיום 20.1.92.
2. אני מודה על התשובה לעיצומו של הענין.
3. אני מתנצל על כך, אם מנוסח דברי היה יכול להשתמע, כאלו אני מטיל ספק בשיקול הדעת האובייקטיבי והחפשי מכל פניות של כב' הנשיא.

אין בלבי כל מחשבה כזו, וצר לי אם נתעורר רושם כזה.

בכבוד רב ובברכה,

אליקים העצמי
אליקים העצמי, ח"כ

כברכה
COMPLIMENTS OF

ח"כ אליקים העצני
הכנסת

טל: 02-554427/414

א. ק. א.
ת. 37
חבר הכנסת

הכנסת

2.2.1992

משרד המשפטים
הראש לשכת השר
דואר נכנס

02-1992
31994
נוס' 1992

מיון

לכבוד
הפרקליט הצבאי
הקריה
תל אביב

לכבוד
מפכ"ל המשטרה
רב ניצב יעקוב טרנר
המטה הארצי משטרת ישראל
שייך ג'ראח
ירושלים

אדונים נכבדים,

הנדון: תלונה נגד חברי "המשלחת הפלסטינית"
לוועידת מוסקבה.

1. תלונתי מופנית נגד אנשים אלה: פיוסל חוסייני, חנאן עשראווי, זוהירה כמאל, זכריה אל ארא, סאיב עריקאת, ראסו אל חטיב.

2. אני מצרף תצלום גזיר עתון מ"מעריב" (29.1.1992), שם נאמר: "המשלחת הפלסטינית, המורכבת מתושבי השטחים, מזרח ירושלים והפזורה, נועדה אמש בנציגות אש'ף במוסקבה עם חברי הוועד הפועל של הארגון, יאסר עבד רבו וסלימאן נג'אב ויועצו של ערפאת לענייני שטחים אכרם הניה, השלושה נשלחו לבירת רוסיה כדי להנחות את הנציגים הפלסטינים."

האמור לעיל מהווה עבירה פלילית על הפקודה למניעת טרור ותחיקה דומה ביש'ע.

אני מצרף, כמו כן, תצלום גזיר עתון מ"הארץ" (29.1.92), ובו שמות אנשי המשלחת "הפלסטינית" מירושלים ויש'ע, כפי שהם מפורטים לעיל.

3. עוד אני מצרף את מאמרו של דני רובינשטיין ("הארץ", 31.1.92) בו פירוט של האמור לעיל.

חבר הכנסת

הכנסת

-2-

4. בתכנית "מבט" בטלוויזיה הישראלית מיום 29.1.92, צולם פיוסל חוסייני כשהוא נוסע במכונית של משלחת אש'ף. התכנית כולה מוסרת פרטים המהווים עבירה פלילית כנ"ל. את הקלטת ניתן להשיג בנקל בטלוויזיה הישראלית. אבקש לפתוח בחקירה פלילית נגד הנ"ל, ע"י משטרת ישראל בירושלים וביש'ע, כל נושא תלונה לפי מקום מושבו.

בכבוד רב,

ו ב ב ר כ ה ,

אליקים העצני

אליקים העצני

העתק:

ראש הממשלה

שר המשפטים

לוי מזהיר

29.1.92 2 צי 2

הודעת חברי המישלחת הפלשתינית כי ליי שיבות של ועדות העבודה, המתקיימות הבוקר, לא ישלחו תושבי השטחים בלבד. הם הדגישו כי אם כל נציגיהם לא יורשו להיכנס - איש מהם לא יטול חלק בדיונים. לוי ייפגש היום עם בייקר, ומעריכים כי דיון עימו גם בנושא זה, וכן ברמזים שהש" מיע אתמול השר האמריקני על אפשרות שיתופם של נציגי הפוורה הפלשתינית בד"נים בעתיד.

סוגיית הרכב המישלחת הפלשתינית גרמה אתמול להתרוצצות רכה בין מישלחת ישראל לבין נותנות החסות לוועידה, רוסיה וארה"ב. לאחר ששוחח אתמול בטלפון עם ראש הממשלה, יצחק שמיר, העביר

שר החוץ, דוד לוי, את המסר חריף לבייקר באמצעות עוזרו לענייני המזה"ת, ארוארד דג'רג'יאן.

המישלחת הפלשתינית, המורכבת מתושבי השטחים, מורח ירושלים והפוורה, נועדה אמש בנציגות אש"ף במוסקוה עם חברי הוועד הפועל של האירגון, יאסר עבד אל-דאבו וסלימאן נג'אב, ויועצו של יאסר ערפאת לענייני השטחים, אכרם הגיה. הש" לווה נשלחו לבירת רוסיה כדי להנחות את הנציגים הפלשתינים.

בפגישה סוכם כי אם לא יינתן לתושבי מורח ירושלים והפוורה להשתתף בקבוצת העבודה לענייני פליטים, הם יקראו לנציגים של מדינות ערב האחרות להימנע מליר

טול חלק בקבוצת העבודה לענייני פליטים. במאמץ להשיג תיאום עם מצרים, סעד אמש ראש המישלחת הפלשתינית, פייצל אל חוסיני, בחברת שר החוץ של מצרים, עמרו מוסא. ואמנם, הבוקר אמורים נציגי המישלחות הערביות להתייעץ ולהחליט, האם להיענות לפנייה הפלשתינית.

למרות המחלוקת בעניין ההשתתפות בקבוצת העבודה לענייני פליטים, החליטה ישראל למנות את יהודע חיים, ממלא"מ קום ראש המרכז למחקר מדיני במשרד החוץ, לנציגה בקבוצה זו. בקבוצת העבודה לענייני מים ייצג את ישראל נציב המים, פרופ' דן זטלנסקי; בקבוצה שתעטוק בפיר תוח כלכלי - נגיד בנק ישראל, פרופ' יעקב

פרנק; ובקבוצה לאיכות הסביבה - ד"ר אר"י מרינוב. דיוני הקבוצות היום נוערו לקבוע את סדרי העבודה ומקומות ההתכנסות בעתיד.

● בתוך כך נודע כי ארה"ב תקיים בור שינגטון סמינר לבניית אמון וביטחון אזרחי, שאליו יוזמנו נציגים מכל מדינות המזה"ת, כדי להביא לידי ביטול החששות והחשדנות בין הצדדים לקראת קידום תהליך הש" לום.

הממונה על המזה"ת במועצה לביטחון לאומי, ריצ'רד האס, מסר על כך אתמול למנכ"ל משרד הביטחון, דוד עברי, ולסמ"נכ"ל משרד החוץ, איתן בנצור, בפגישה

שקיימו במוסקוה, ערב ישיבתה של קבוצת העבודה בנושא בקרת נשק וביטחון אזרחי. עברי ובנצור הם נציגי ישראל בקבוצה זו.

בפגישה אמש השתתפו גם בוב איינהורן ופרד אקסלרוד מהאגף לתיכנון מדיני במ"חלקת המדינה, האלוף עמרם מיצנע וחנן אלון, הממונה על הקשרים עם ארה"ב במשרד הביטחון.

● חברי המישלחת הירדנית קבלו את מול על פיסקה בנאומו של השר לוי, שבה דיבר על הפרחת שתי גדותיו של הירדן. לדבריהם, הוא ניסה בכך לקבוע שהירדן הוא גבולה המזרחי של ישראל.

נמאסו המשחקים וההצגות

31.1.92

מאת דני רובינשטיין

"מה הם קופצים שם במוסקווה, לדון בבעיות מים ואיכות הסביבה, כאשר אנחנו כאן תקועים בעוצר, הטרדות ושאר תלאות הכיבוש"

במבט לאחור, מתברר שהמהלכים הפלשתיניים במוסקווה היו צפויים. בתחילת השבוע עשה המרכז הערבי לעיתונות בירושלים המזרחית סקר בין אישים בולטים בשטחים, שנשאלו לדעתם על התקדמותו של תהליך השלום עד כה. אף שהיו אחרים שהביעו שביעות רצון על שהפלשתינאים הצליחו להגיע בור אשינגטון למעמד של משלחת כמעט עצמאית מול ישראל, היו הסתייגויות בדבריהם של רוב הנשאלים. סעיד כנעאן, יו"ר חבר הנאמנים של אוניברסיטת אל-ג'אאח בשכם, אמר: "אינני חושב שמה שקרה בור אשינגטון ומה שיתרחש בעתיד הקרוב יביאו תוצאות חיוביות כלשהן". בסאם אברטומייה, כתב מקומי של רדיו מונטה קרלו, הגריר את מעבר השיחות כוואשינגטון מהפרוור אל החדר, כמעבר בתוך בית הכלא "מתא המעצר אל מתקן החקירות" (מעבר מדאיג זה מוכר כמעט לכל בשטחים). עבר אל-רחמן אלתורק, מנצח משכם, אמר שכל עוד ישראל דבקה בסרבנותה, אין משמעות רבה לתהליך.

גם חברים מהמשלחת הרשמית התנבאו ברוח דומה. סאיב עריקאת הצהיר: "מה שהיה עד כה לא היה כלל משא ומתן". הד"ר זכריה אליארא מעזה, נביל קסיס וגסאן אל-חטיב (שניהם מרצים מבירדיות) התנבאו שוד עזרת מוסקווה לא תביא שום תועלת. הם היו בין הממ"ל'צים לא לצאת לשם כלל, מה גם שהסורים הודיעו על החרמת הוועידה. אחת ההצעות שעלתה על הפרק היתה שלמוסקווה תצא משלחת פלשתינית קטנה וסמלית של שני חברים: סרי נוסייבה מירושלים המזרחית והמשפטן אבי

אליאסס מרבת עמון. את ההצעה העלו לפני עוזר מד כיר המדינה, דניס רוס, בוואשינגטון. הוא ברך אותה וענה להם בשלילה. עד לרקות האחרונות לא ידעו בר רשלים המזרחית איוו החלטה תיפול בוועד הפועל של אש"ף בתוניס ואם תצא משלחת למוסקווה, מי ישתתף בה. במספר של דבר, נקבעו שלושה אישים מהשטחים: הד"ר אליארא, סאיב עריקאת וגסאן אל-חטיב: שלושה מירושלים המזרחית: פייל חוסייני, והירה כמאל וה' דוברת, חנאן עשראוו' ושלושה נציגים מהפזורה שש' מותיהם כמעט אינם מוכרים: כמיל מנסור, עורך כתב עת פלשתיני בפאריס, אינס אליאסס, יועץ משפטי המתגורר בירדן, ויזיד אליאסיג, חוקר במוסד למחקרים אסטרטגיים באוניברסיטת אוקספורד.

נקשר בין משלחת זו ובין צמרת אש"ף היה הפעם גלוי וברור, כאילו נמאסו עליהם כל המשחקים וההצ'גות שהיו במרדיו ובוואשינגטון. למוסקווה הגיעו שני המגורשים מהגדה, אכרם הג'יה (גורש ב-1987) והמנ"ה יג הקומנדיסטי סולימאן אל-ג'א' (גורש בראשית שנות השבעים). ועמם יאסר עבד-דבר ומרוואן בנפאני. כל אלה פעילים בכירים ומוכרים מתונים. הם ליוו כל צעד של חוסייני וחבריו במוסקווה.

הציבור הפלשתיני בשטחים, וכנראה גם בחו"ל, הגיב בסיפוק על המהלכים הפלשתיניים שנעשו במוס

קווה. לא היתה שום תחושת כישלון על שלא נכנסו לאולם הדיונים ואיש לא מתח ביקורת וטען שזו היתה התמצה.

במשדרו של חלפן כספים ברחוב צלאת אדון כירד שלים המזרחית שמעתי אנשים אומרים: "מה הם קר פצים שם במוסקווה, לדון בבעיות מים ואיכות הסביבה, כאשר אנחנו כאן תקועים בעוצר, הטרדות ושאר תלאות הכיבוש?"

ברמאללה סיפרו השבוע בני משפחות ערביות לק בוצת נשים ישראליות מתנועת "רשת לקידום השלום", על התנהגות ונדאלית של אנשי ביטחון שעשו חי" פושים בבתי חשודים, עקרו מרצפות, שברו כלי בית וג' רמו נוקים ככדים. עורך הדין ג'זנתן כותאב הפיץ לפני ימים אחרים עתירה לבג"ץ בשם העציר מקציעות, אשרף רלאשה, ששלטונות הכלא לא התירו לו לקבל מבני משפחתו צעף וכוכע צמר והוא קופא מקור בלי לות. "העצירים מוחזקים באוהלים ללא חימום וה' הוראות הן להשאיר את שולי האוהל פתוחים בלילה, מסיבות ביטחוניות, אם כי הטמפרטורות יורדות מתחת לאפס", נאמר בעתירה. כן שמעתי מורה מבית לחם מת' לונן כי במוסקווה מתכנסות ועדות לשיחות על גורמי ליוציה וטיפשי שהפלשתינאים יתנו יד לזה, כשמצבם כאן מחמיר מיום ליום.

גם העיתונות של ירושלמית המזרחית הביעה תמיכה מלאה כמה שנראה כהתרסה פלשתינית נגד כל תהליך השלום. במאמר מערכת בעיתון "אל-קורס" (מיום שלישי) נכתב שאסור לפלשתינאים לוותר עוד, מפני שכל ויתור נוסף שלהם יהיה כוויתורים שעשה גר רבצ'וב, שלא ידע את הגבול ולכסוף חיסל את עצמו. "כמעט כל המדינות המשתתפות בוועידת מוסקווה הכירו באש"ף ובבלעדיות הייצוג שלו והכירו בהכרות העצמאות הפלשתינאית ב-1988. מרדע נותר על כל זאת ונמכור את השגיגו בחינם?" כתב "אל-קורס".

קצת עירור. קיבלו הפלשתינאים מעמדת סוריה. בר משק יצאן נציגי תשעה ארגונים פלשתיניים בקריאה להחרים כליל את הוועידה במוסקווה. מול שורת המדינות הערביות שהגיעו לוועידה, גילו בשטחים שאם המשלחת הפלשתינית אינה נכנסת לשיחות, אין היא לברא. מלבד איראן, שהיתה למוקד ההתנגדות לתהליך השלום, ומלבד סוריה ולבנון - גם אלג'יריה, סוראן ולוב סירבו לבוא למוסקווה. תימן לא ענתה כלל על ההזמנה שסוגרה אליה. אלו שש מדינות ערביות שלפי חות אחת מהן, סוריה, בעלת מעמד והשפעה על התהליך כולו.

ההערכה הרווחת בציבור בשטחים היא שבעקבות מוסקווה, לא הרחיקו עצמם הפלשתינאים משולחן הד' יונים, ואולי להיפך: עמדתם הנחרצת עתידה להציבם במרכז השיחות. בוועדות השונות יש להם עתה סיכוי להכניס נציגים שאינם תושבי השטחים. ובמשא והמתן הדיפלומטי המתחדש בעוד כשבועיים, כבר זכו למעמד עצמאי כמעט, בנפרד מהירדנים. אלה הישגי נוהל חלקיים, שאינם אומרים הרבה לציבור הרחב, המגלה פחות ופחות התעניינות בתהליך הממושך והמייגע.

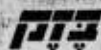
אין כים
ב ל י
כרטיס

הארץ

כרטיסים לטלפון הציבורי להשיג בסניפי הדואר

ובקיוסקים הנושאים שלט מתאים.

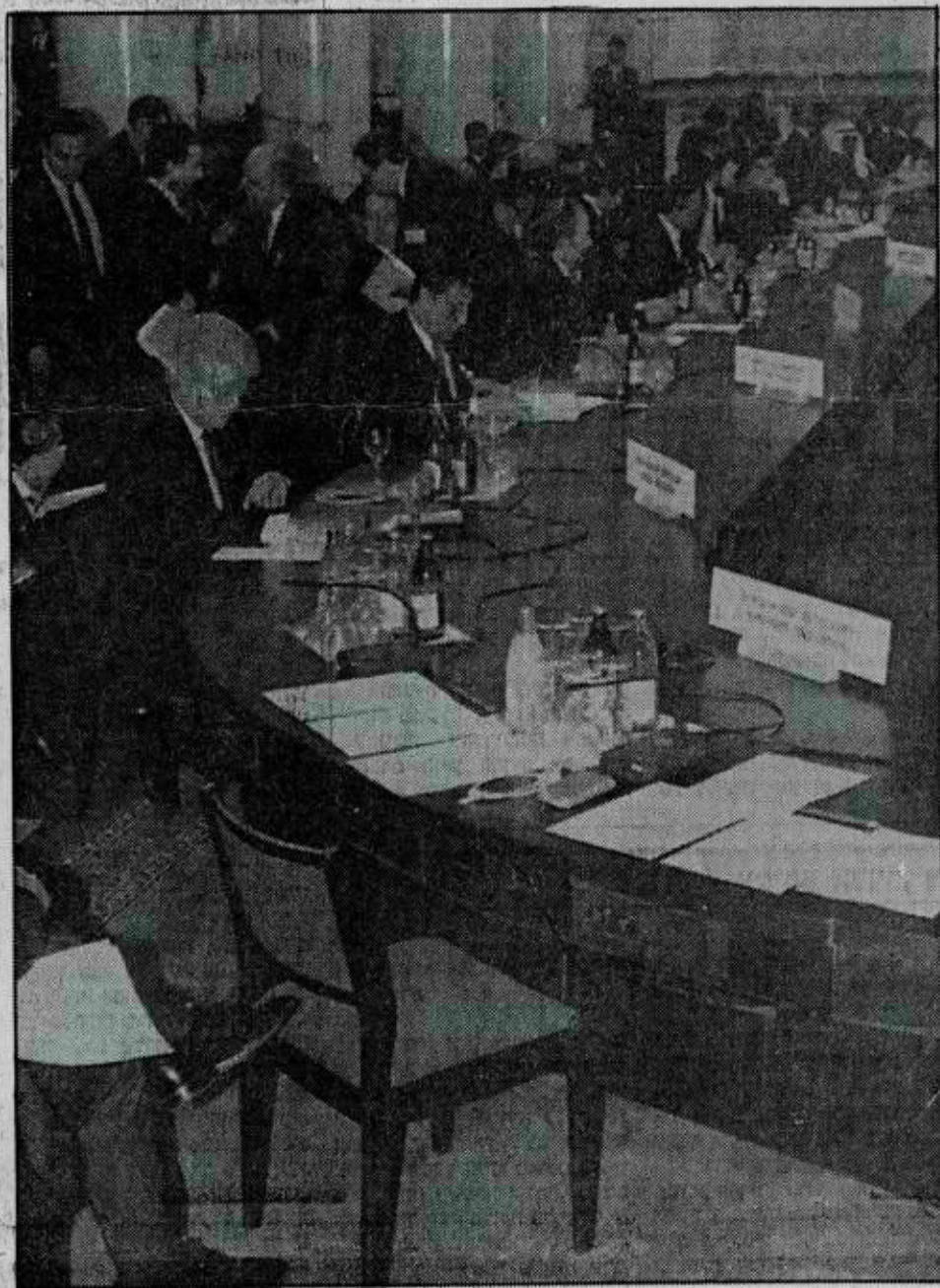
3.00 שקלים, יום רביעי, כ"ד בשבט התשנ"ב, 29 בינואר 1992 VOL.73/22044 JANUARY 29 1992 כולל טל.מ, באילת 2.50 שקלים

חזר חכרת כול

הפלשת ינאים צפויים להחרים גם היום את דיוני הוועידה הרב-צדדית

יציעו שתי ועדות משנה נוספות: ירושלים וזכויות האדם. ישראל תתייצב לסבב דו-צדדי נוסף בוואשינגטון בראשית פברואר

יהיה אחראי על אבדן הדרך. ישראל תשתתף בוועדה לענייני פליטים, אך אם יבואו כאלה, שאנו מתנגדים להם, הם יישבו עם עצמם. הדבר ישים מקלות בגלגלי עגלת השלום. אני בטוח שמחר לא יהיה כדבר הזה. אם אלה, שסיכמנו על בואם, לא יבואו - כנראה שהסוגייה אינה מעניינת אותם. מגמתם אינה תמימה - אלא להכניס את אשף, שמטרתו להרוס את מדינת ישראל. האמריקאים התחייבו בפנינו שאין מטרת התהליך להביא למדינה פלשתינית. אני בטוח שאלה, שטרדו על הבניין, לא יתנו לו לקרוס. כל ניסיון להעתיק מהרצדרי לרביצדרי יביא למגדל בבל. הפלשתינאים חושבים שאפשר להכניס את כל העולם לפאניקה, לטראומה. הם עשו טעות בוואשינגטון, בפרוודור ובספה, ואני מקווה שהם יכינו שלום לא עושים מתוך ברוגז או משחק".

הכסא הפלשתיני המיוחס, לפני שסולק. השלט. משלחת ירדנית-פלשתינית הוחלף באחר. ללא הסימא תצלום אישי

מאת עקיבא אלדר, שליח "הארץ" למוסקווה. ירח טל וגיא בכור

ארה"ב הודיעה אמש לראשי המשלחת הפלשתינית במוסקווה כי היא מצרדת בדרישתם לצרף נציגים מרשימת הפלשתינית לקבוצת הע"ב. המסאזומתן הרביצדרי בנושא הפליטים, ואף לקבוצת נוסף פות, כמו הקבוצה לשתוף פעולה כלכלי. ואולם, מזכיר המדינה, ג'יימס בייקר, הבהיר כי מתכונת הייצוג הפלשתיני חייבת להיות מוסכמת גם על ישראל. ההכרזה האמריקאית באה לאחר שראש המשלחה, יצחק שמיר, הנחה בשיחה טלפונית למוסקווה את שר החוץ, דוד לוי, להחרים את ועדת המשנה לענייני הפליטים, אם תופיע לדיוניה המשלחת הפלשתינית בתר"כב, שיכלול את נציגי הפוורה ומד"חירושלים. לוי העביר את המסר התקף למזכיר המדינה. "נתמך בבקשה פלשתינית לכולל נציגים של הפוורה בקבוצות עבודה מתאימות, כאלו הדנות בבקעת הפליטים ובנושא הפיתוח הכלכלי - אחרי שיחת מוסקווה. תנאי ההשתתפות במפגש זה, כפי שהם משתקפים בהזמנה המקורית, קובעים שהייצוג הפלשתיני חייב להיות על נוסחת מדריד. אין לשנות את התנאים ברגע האחרון, אם אנו רוצים שהתהליך יוסיף לזכות באמון כולנו", אמר בייקר. הנציגים הפלשתינאים במוסקווה דנו בערב במשמעות דבריו אלו של בייקר, ולבסוף החליטו ככל הנראה להחרים גם היום את הדיונים, שיעסקו במועד פתיחת הדיונים המעשיים ובמיקום השיחות. דוברת המשלחת הפלשתינית, חנאן עשראווי, אמרה כי היא מעוררת מההצעות האמריקאיות, וכי היא מאמינה שהפלשתינים ישתתפו בשלב הבא של השיחות הרביצדרי. אחר מחברי המשלחת הפלשתינית אמר כי התחייבות אמריקאית כתובה וברורה לגבי השתתפות נציגי מזרח-ירושלים והפוורה בכל קבוצות העבודה במסאזומתן הרביצדרי עשויה לפתור את הבעיה. בכ"ה הפלשתינאים להציע הקמת שתי ועדות משנה נוספות, לנושאי ירושלים וזכויות האדם.

השיחות יימשכו במאי
עמיתו הירדני, כמאל אברג'אבר, הודיע שירדן ושאר מדינות ערב קיבלו את ההצעה, שהסבב הבא של השיחות הרביצדרי ייערך במחצית השנייה של חודש מאי. או, אמר, יעמדו על כך שבשיחות ישתתפו גם נציגים גים מהפוורה הפלשתינית. שר החוץ הירדני לא התייחס לדרישת הפלשתינאים לצרף למשלחתם גם נציגים ממזרח-ירושלים. דוברים אמריקאים אמרו כי עיקר רצונם הוא לעבור בשלום את ועידת מוסקווה, משום שאחר-כך צפויה סדרה ארוכה של "סמינרים" ללא תכלית ויעד מוגדרים. שרת החוץ של קנדה, בורכה מקדוגאל, היושבת בראש דיוני ועדת המשנה לנושא הפליטים, תכנס הבוקר את הוועדה בצד אובע הוועדות האחרות. בלשכת ראש הממשלה אמרו אתמול כי ההודעה הזאת אמריקאית המפתיעה על כינוס קבוצת העבודה לענייני פליטים מגוררת לחצוץ "ולטיכוסים" המוקדמים, שהושגו עם ארה"ב ערב כינוס ועידת מוסקווה. דוברי של ראש המשלה, אהוד גול, אמרו כי בכונת ישראל לרזן בבוא העת בשאלת הפליטים, וכי העניין נכלל ביוזמת השלום של המשלה - אולם לא תוכנן ולא סוכם לרזן בו בוועידת מוסקווה. גורמים מדיניים בירושלים הדגירו

(סוף בעמוד 8א)

התקן
התקן

לשכת ראש הממשלה

ירושלים, כ"ד בשבט התשנ"ב
29 בינואר 1992
סימוכין: 1-דש-685-10

משרד המשפטים
לשכת השר
דואר נכנס

2-02-1992

מס' מפתח

38630

דו

למנהל

לכבוד
ח"כ אליקים העזני
הכנסת
ירושלים

שלום רב,

תודה על מכתבך מיום 13 דנא. בדקנו את הנושא עם שר המשטרה, ונמסר לנו כי הוא מצוי עתה בעיונו לשם בדיקת אפשרויות הפתרון, ובוודאי תשמע מלשכתו בהמשך.

בברכה,

יוסף אחימאיר
מנהל לשכת ראש הממשלה

העתק: שר הבטחון
שר המשטרה
שר המשפטים ✓
שר העבודה והרווחה
מזכיר הממשלה

מזכר

(להתכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

אל:

מנהל שירות המבחן

התאריך

28.1.92

מאת:

מנהל שירות המבחן.

תיק מס

הערות:

השתתפות הסדקיה - אסדר - ביולוגיה.

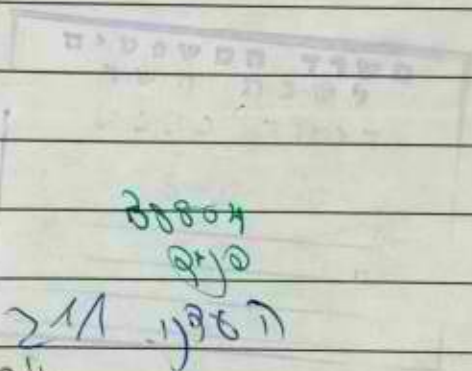
סימוכין:

מנהל שירות א"י. תלמידי ד"ר. 4.7.91.

רצ"ב הרמ"ב שמואל - אלוטוב.

בדיקה

מנהל שירות המבחן.

אוסט

2236

הכנסת
KNESSET

4.8.1990

לכבוד
שר המשטרה
מר רונן מילוא
משרד המשטרה
שייך ג' ראח
ירושלים

כב' השר,

הנדון: השגרירות הסעודית לשעבר, בירושלים

בנדון הנ"ל הגיעוני ידיעות מדאיגות, אותן אני מתכבד לפרט כאן:
האפוטרופוס לנכסי נפקדים הוציא בגין הנכס תעודת נפקדות ונתן
ל"עמידר" הוראה לשמור על הנכס.
עם זאת, די היה בפנייה מפוקפקת של עו"ד אליאס כורי כדי לטובב את
הגלגל לאחור.
העובדות הן - כך נמסר לי - שהנכס היה בידיו של פולש (אדם בשם
זהדה), חסר כל זכויות, אשר החזיק במקום "שומר" (איש זקן בשם
עאדל אבו אל חג').

על פי הדיון והנוהג, כל אימת שנכס שייך למחזיקי ת.ז. של יש'ע
והללו אינם מחזיקים בנכס בפועל, הנכס מוקנה לאפוטרופוס. לכן
יצרו כנראה באורח מלאכותי "שרשרת מחזיקים", כביכול מטעם הבעלים,
ובקנוניה של כמה מן הבעלים ביחד עם הפולש זהדי והזקן, אבו אל
חג'. לאמיתו של דבר אין כנראה כל קשר בין הבעלים לפולש.

לפי האינפורמציה שלי לא נעשתה בדיקה רצינית מי הם מרשיו של עו"ד
כורי, האם אכן הם הבעלים, והאם הם בארץ או בחיים.

כמו כן לא נבדק ע"י חקירה משטרתית מעמיקה, האם אכן היתה קנוניה
כנ"ל. (גם זאת, לפי המידע שקבלתי).

כל הפרשה חשובה כשלעצמה, אך יכול שתהיה לה גם כן השלכה תקדימית
שלילית.

אבקש מאת כב' השר לתת דעתו על הנושא ולגרום לעריכת חקירה מעמיקה
בטרם ייגרם נזק בל יתוקן.

בכבוד רב,
ו ב ב ר כ מ
אויג א-ז
אליקים העצני

הכנסת

חבר הכנסת

יאה. ארנין
א. קרן

ירושלים, כ"ג בטבת התשנ"ב
30 בדצמבר 1991

משרד המשרטים
לשכת השר
דואר נכנס

9-01-1992
מוס' 5073
מכתב 1000
218

לכבוד
ראש הממשלה
שר הבטחון
שרי הממשלה
ח"כים

אני מתכבד לצרף כאן שני גזירי עיתון (מעריב 25.12.91, ידיעות אחרונות 25.12.91) ובהם חומר שהודלף לכתבים הצבאיים עמנואל רוזן ואיתן הבר ע"י (כנראה) "חוגים צבאיים".

יומן האירועים ששלחתי אל כבודו ביום 23.12.91 (" האמת על מצב הבטחון בשומרון"), ובו מתועדים 16 מקרי ירי בקצת למעלה מ-30 ימים מפריך את הפרסומים המגמתיים הללו.

אם לא די בכך, אני מצרף כאן את המשכו של היומן, המתייחס לתאריכים 7.12 - 18.12. על פי דיווח זה ארעו במשך 11 ימים 7 מקרי ירי (לבד מבקת"ים ומטעני חבלה). לפני הירי על משפחת פורת (11.12) היו אפוא, ברציפות, 19 מקרי ירי מבלי שהמערכת תזדעק, ותוך השתקה כמעט גמורה של העניין בתקשורת.

הכתבות של הבר ורוזן, אשר ניזונו ככל הנראה ממקורות צבאיים, מתמירות את המצב עוד, בהצביען, לכאורה, על מגמה לטשטש את המציאות.

מכל מקום, אין להתפלא על תגובת התושבים, אשר נוכח המצב הזה היא מתונה להפליא. גם דברי הנזיפה הפומביים שהושמעו פה ושם, אין סיכוי ששיגו את מטרתם אם לא ייעשה מיד לשינוי המצב הבטחוני המעורער.

בכבוד רב ובברכה,
אליקים העצני, ח"כ

העתק: מר איתן הבר, "ידיעות אחרונות"
עמנואל רוזן, "מעריב"

25.12.91
183

המלחמה המיותרת של צה"ל

צה"ל נלחם בימים אלה מלחמה שאינה שלו, מלחמה שאינו רוצה בה - נגד ניסיונם של בני קצובר וחבריו לגייס אותו למלחמתם הפוליטית

כמו חולי אסטמה שחשים את כוא האביב עוד לפני פריחת הניצן הראשון, וכמו הימאים שמוהים אותות סערה בלביים בטרם ייראה ענן קל שבקלים, כך ראשי המתיישבים ביהודה, שומרון וחבל עזה. לבני קצובר ולאורי אריאל יש אנטנות רגישות ביותר שמכווילות לתדרים אשר בני תמותה רגילים אינם מאזינים להם. עשרים שנות חיים על בהונות הרגליים, בתחושה עמוקה של נירד פות מצד ערבים ויהודים, הפכו את חבורת ראשי המתיישבים כשטחים לחוליית מוריעין חדה כתער, שיש לה איסוף מידע, מחקר והסקת מסקנות מיבצעיות. הם יודעים לתרגם ולהסיק מסקנות מרגיזות ואופרטיביות מכל קריצת עין של שמיר ומכל טיק עצבני באפו של שרון.

בתושיהם המחודדים קולטים המכ"מים של בני קצובר ואורי אריאל, הרבה לפני האחרים, את האותות הראשונים של הסכנה: הפלשתינים שינו את כללי המשחק אחרי 44 שנים, אומרים. כן ו-כך, ומתכופפים, ומבליגים, ומסכימים, והורגים פתאום את התי זה הבנאלית, שאפשר לסמוך עליהם שהם לא יאכזבו אותנו, ותמיד יגידו "לא".

הסורים, אלוהים ישמור, יושבים 21 שעות מול יוסי בן-אהרון הנורא ולא יורקים עליו ולא שולפים סכינים כאשר הוא אומר את המלה המגונה "שלום". ובכלל, מתברר שהירדנים היו מוכנים לע

שות איתנו שלום אתמול - והלבנונים שלשום. באותו זמן, האמי ריקנים לוחצים כהוגן ומנופפים בערכיות של 10 מיליארד, כמו במימיה שקורצת לחייל בקילומטר ה-80 כמסע-כומתה. במצב הזה, האוטונומיה היא כבחינת חלום שיכול להתגשם בק רוב. חלום שקורם עור וגידים לתושבי שכם, ג'נין וחברון, חלום בלהות לתושבי קרני שומרון ואלון מורה. האוטונומיה אפשרית תוך שנה, ובני קצובר ואורי אריאל יודעים היטב שזו תחילת הסוף עבורם: האוטונומיה היא המבוא, ההקדמה, למדינה פלשתינית. מבחינתם, לא בא בחשבון לעמוד לדין על נהיגה במהירות 110 קמ"ש בפני שופט פלשתיני בקבאטייה, להישמע לצו-הריסה של בית משפט בג'נין על בניית חדר אחד יותר מרי בקדומים ג'. ומי יטיל עוצר על דהיישה אחרי שישליכו בקבוק תבערה על מכוניתו של חנן פורת בדרך לגוש עציון? משטרה פלשתינית? השב"כ של פייסל חוסייני? הליגיון הערבי?

בני קצובר ואורי אריאל סומכים בדרך כלל על יצחק שמיר שיעשה עבורם את העבודה השחורה ויטרפד את רעיון האוטונומיה. הם מקבלים ריווחים ישירים מדיוני הקבינט המדיני-ביטחוני ויודעים היטב ששרי הממשלה הנוכחית הם האופוזיציה הטובה ביותר לרעיון העיוועים הזה של האוטונומיה, שגולד עוד במוחו של זאב ז'בוטינסקי ואומץ על ידי מנחם בגין. אם זה יהיה תלוי

ביצחק שמיר, הדיונים בושינגטון על האוטונומיה עדיין יתנהלו כאשר נכדו של אלי רובינשטיין יתגייס לצה"ל. אלא מה? באותם חושים מחודדים שסייעו להם עד כה, מבחינים בני קצובר ואורי אריאל וחבריהם בלחץ הכבד שמפעילים בני הרישעה האמריקנים על הממשלה מצד אחד, ובעייפות החומר כאן מצד שני, וחוששים ששמיר וחבריו לא יעמדו במבחן. פלדה אינה מתכופפת, היא נשברת.

במצב המסוכן הזה, מבחינתם, צריך להרוג את רעיון האוטונומיה מיה מייד. איך? יוצרים מייד אווירת משבר, מחוללים היסטריה בתחום הכיטחון ביהודה ושומרון ומפנים את כל חיצו האשמות נגד צה"ל. ההנחה היא שצה"ל ייכנס ללחץ, ינקוט אמצעי ביטחון קשים נגד האוכלוסיה, השטחים יבערו כמו בימי האינתיפאדה הראשונים, יופעל הפעם נשק חם רב משני הצדדים, יפלו קורבנות רבים - והאוטונומיה תמות עוד בטרם לידה.

צה"ל, שנשמר כל ימיו מלהיכוות באש המחלוקת הפנימית בישראל, פועל בימים אלה בצל ניסיונם של בני קצובר וחבריו לגייס את הצבא למלחמתם הפוליטית. הרמטכ"ל וצמרת צה"ל הכחינו בסכנה זו בעוד מועד. צה"ל נלחם בימים אלה מלחמה שאינה שלו, מלחמה שאינו רוצה בה, והיא מיותרת לחלוטין: מלחמה נגד הניסיון לערב אותו במאבקים פוליטיים פנימיים.

שני הפיגועים הללו תפסו אותנו כמעט בלי מכנסיים" - מכונית התופת, הם ביקשו עזרה ישראלית. ואמנם, תוך שעות

סיכת בטחון

ולעזאזל העובדות

שוב דבר מהותי לא השתנה בשבועות האחרונים בחזית הטרור בשטחים. הערבים הם אותם ערבים, חוליות הרצח הן אותן חוליות וגם השיטות מוכרות. כלילה מסוכן לנסוע שם, נכון. מתי היה בטוח? בחודש דצמבר היו כגרה המערבית שבעה מקרי ירי מוכחים. שבעה, לעומת המישה בנובמבר, שמונה באוקטובר, המישה בספי טמבר או שמונה במאי. היו מישה מטענים, לעומת ארבעה עשר בנובמבר ועשרה כיועקבות דברים אלה עזבה את הדיונים נציגת משרד המשפטים, באומרה שאין היא חייבת לשמוע עלבונות נגד נשים. היו ארבעים וארבעה בקבוקי תבערה לעומת, למשל, 140 באוקטובר ו-70 ביולי.

גנדי ביקור בגנין

אבל אוירת הקריסה הבטחונית והדיבורים על הצורך הרחוף להכ" נים לטשח מסוקים וטנקים, איי גם זקוקים לעובדות כדי להתקיים. זוהי הצלחתם הגדולה של דמאגוגיית הפאניקה ושל פולחן ההיסטוריה, המגויסים לשירות מטה פוליטי.

מהבחינה הזאת, אגב, נוצרת עכשיו בשטחים אחרות אינטר סים מוזרה: לא רק הקורבנות, גם תובעיהם הערבים זקוקים לניפוח הזה של מציאות קשה ממלא. העובדות אינן חלק מהמשחק הזה.

העובדות הן שגם עכשיו, בעיצומה של הקריסה הבטחונית הנוראה, טובבות בשטח פחות מעשר חוליות מזוינות, חלקן מוכרות, רובן ילכדו כמוקדם או כמאוחר. העובדות הן שגם אם ילכדו כל החוליות כיום אחר, בבת אחת, לא יביא ההישג הזה אף לא רגע אחר של שקט לשטחים. המחליפים יכנסו לפעולה מיד. העובדות הן שהי שב"כ הוריד בשנה האחרונה את מפלס המבוקשים בשטחים לכדי מחצית. או מה? זה הופך את השטחים לכפר שמריהו? העובדות הן שמירי יום חושפים חוקרי השב"כ עשרות ומאות פיגועים. או מה? מישהו סבור שזה יביא 40 שנות שקט לשטחים? 40 שעות שקט? הבעיה היא, שלצד ההסטריה המאורגנת ומתואמת היטב של המת נחלים, נכנסים גם בצה"ל ובמערכת הבטחון לפאניקה. תקנת ה-150 מטר היא תקנת פאניקה. עוצר של שלושה שבועות על רמאללה הוא צעד של פאניקה. כאשר העירו על כך גורמים בטחוניים בכירים לשר הבטחון, הוא היפנה את הפונים לאלוף דני יתום. זה הוא שרוצה. בפאניקה הזו, אף אחר, גם לא שר הבטחון, איננו מוצא לנכון להעיר לאלה הטוענים שהצבא לא יודע לעבוד בשטחים. לא מזמן הגיע השר רחבעם זאבי לביקור בגנין. הוא הגיע עם רשימה ארוכה של טענות והוכחות על אוולת ידו של צה"ל. אחרי שלוש שעות.

טיב העיתוי

נפרד גנדי מהמפקדים בבקשת סליחה קטנה. אולי הבעיה שלכם אמר גנדי, שאתם לא יודעים להסביר מה אתם עושים. גם זו קצת הגזמה. מתברר שיש פה ושם בעיות מקצועיות בטיפוי של הצבא, בעיקר בטיפול בענייני הפעילות החבלנית העוינת. לא תמיד יש מספיק מודיעין, וגם כאשר יש לא תמיד יודע הצבא לנצל אותו. במקום להשתולל עם הטלות עוצר ולהתכוזת בתיקון תקנות מגוחכות, כדאי לטפל בעניינים האלה, המקצועיים, הצבאיים, אלה שאינם נוקקים לעזרת השם.

העתונאים (חלקם) ומחברי מאמרי המערכת (אחד מהם) קפצו מהר מדי ורחוק מדי, כאשר תיארו השבוע את פעולת צה"ל בגייבשית ככשלון מודיעיני. פעולת צה"ל בגייבשית היתה "הליכה על עיוור", לקחת צ'אנס. לא היו לה יעדים מוגדרים, לא היה לה מודיעין. פעולה שאין מודיעין מאחוריה איננה יכולה להיות כשלונו של המודיעין. לו היו מצוידים אותם עתונאים וכותבי מאמרים במידע ולא רק בקונספציות, היו מציינים, קרוב לדואי, שלוש בעיות או טעויות אחרות בפעולה הזאת.

- 1. העיתוי. לפעולה לא היה שום קשר לעניינו של רון ארד. היא לא היתה לא איתות ולא קריצה לחברי עוביד. ובכל זאת, ברור היה שכך היא תיתפס. מדוע למהר, שבוע לפני שיסיים דהיקוויאר את מאמציו? הרי לא היתה כל דחיפות מיידית בביצוע הפעולה. וגם אם הנזק לא נגרם, הוא נגרם משום שהכותרות בישרו שהוא נגרם. 2. האינפורמטיביות. יש ויכוח מקצועי האם נכון, כדאי ומוצדק לצאת לפעולה כשאין מאחוריה יעד מוגדר או מודיעין מדויק. אין ויכוח שלא צריך לצאת לפעולה כזאת, כאשר העיתוי (ראה סעיף 1) גרוע כל כך. 3. החטיפה. הכח פעל כשורה, כאשר עצר לחקירה את מי שעצר. השאלה היא, מדוע לא ניתן היה להבחין כבר בתחקור הראשוני שלושות החשודים אינם חשודים בדבר. האם היו בשטח מספיק חוקי רי שבוים? האם היו מיומנים דיים להבין את מה שנראה שעה קלה אחר כך ברור כליכר? האם לא גילה מישהו להיטות יתר בהנאתם ארצה לחקירה מיותרת?

לרכל בבחן הקטנה

לפני שבועיים פורסם כאן קטע על כניסתו הרועשת של הקמצייר החדש, תא"ל מוטי בירן, לתפקידו. במפקדת הקמצייר סומנה רשימת חשודים אפשריים בהדלפה. במקום הראשון מופיע מועמד מפתיע: תא"ל שלום בן משה, קודמו של בירן, וכיום קצין חינוך ראשי. לנו לא נותר אלא להמליץ למתברי הרשימה המחזרה לרכוב בדבי ריו של תא"ל בירן עצמו, אשר בישיבת מטה, שכונס לאחר הפרסום במעריב, פירט רשימת הנחיות ופקודות לעבודה. אחת מהן היתה צורה ויפה: "אל תרכלו". כפקודה.

25.12.91

2781

- * מצוינים ארועים חמורים בלבד - מסוג ידוי בקבוקי תבערה, נסיונות דקירה או דריסה, מטטנים, דימונים, ירי וכדומה. אין מוזכרים מקרי ידויי אבנים. הם מרובים מדי, ולא ניתן לעקוב אחריהם ולבצע תיעוד כראוי.
- * מדי פעם מצוינים גם ארועים שארעו בשומרון מחוץ לאזור גב ההר, אם הם חמורים במיוחד.
- * יתכן כמובן שהתרחשו ארועים נוספים, אשר לא הגיעו לידיעתנו. במיוחד נכון הדבר לגבי ארועי פח"ע כלפי כוחות הבטחון, אשר השגת המידע עליהם בעיתית.
- * כל המידע בדוק ברמה טובה, ובדרך כלל מכלי ראשון (ולפעמים שני).
- * לחסיון מקור המידע יש סיבות שונות, אולם הסיבה איננה חסרון באמינות הדווח. בכל מקרה פרטים מדויקים נמצאים אצלי.

*****

מוצ"ש, ר"ח טבת (7.12) == 19.30 בערב

על אוטובוס קו 81 שיצא מאלון מורה הושלך - על יד המסגד הירוק ברחוב פיסל בשכם - בקבוק תבערה שנחפס בגגו של האוטובוס ובער שם עד שנשמש. שניות ספורות אחרי הבקבוק (שנזרק מצד ימין) נורו על האוטובוס כעשר יריות (נותבים) מצד שמאל, ללא פגיעות; הוגשה על ידי הנהג תלונה במסורה. עם זאת, ולמרות הנותבים שזוהו על ידי רכב הלואי (ג'יפ 3ג) ונוסעים ברכב שהיה מאחורי האוטובוס, מח"ט שכח טוען כי כיון שלא נמצאו פגיעות קליעים, יש ליחס את הירי לחילי הלואי מהג'יפ האחורי (שאכן ירו, אך בתגובה לבקבוק ולירי).
נהג האוטובוס, יששכר סוחר מקדומים, ואחינעם לסר מאלון מורה

יום ראשון, א' טבת (8.12) == 6 בבוקר

בסמוך לצומת חפוח השתלטו ערבים על אוטובוס אגד שהסיע פועלים. האוטובוס הובל לכפר ג'מעין (בין חווארה לצומת מרדה-זיתא) ונהג האוטובוס (ערבי אף הוא) הוכרח לרדת מן הרכב. האוטובוס הוצת ונשרף, עם תיקו של הנהג.
מפי אבי, מפקח במרכז 'דן' שפגש את הנהג בצומת מרדה ב-6.20

ליל יום שני, ב' טבת (8.12) == 18.50 בערב

על רכב צה"לי (נון-נון השייך ל-412) נפתחה אש על כביש עוקף בלטה (כביש דוג'יב) מאזור שכונת הרופאים. אין נפגעים.
חסוי

יום שני, ב' טבת (9.12) == 5 אחה"צ

בקבוק תבערה נזרק לעבר רכב ישראלי, 150 מטר מהפניה לרבבה. א"נ.
חסוי

ליל יום רביעי, ד' טבת (10.12) == 18.00 בערב

ליד הכניסה למכללה באריאל נזרקו שני בקבוקי תבערה על רכב ישראלי. אחד התפוצץ ונדלק, אך לא גרם נזק. בקבוק שלישי הושלך על האוטובוס שעבר במקום, והתלקח על הכביש מאחוריו. כוחות הבטחון גילו בצד הכביש בקבוק נוסף המוכן לידוי.
בשעה 7 בערב נזרקו שני בקבוקי תבערה בשדרת הפיקוסים בשכם. א"נ. יאיר סגל בשעה 20.15 נפתחה אש על רכב של המנהל האזרחי מול המסגד הירוק ברחוב הראשי (במקום הקבוע...). נמצאו שלושה תרמילים בשטח. א"נ.
חסוי

יום רביעי, ד' טבת (11.12) == 12.50 בצהרים

מטען חבלה הונגלה על הציו בן שבי שומרון לבורקא, ופורק. שוב בבורקא, ב-14.45, הושלך בקת"ב על רכב ישראלי משבי שומרון. א"נ. הצבא טרק את השטח ולא מצא ממצאים.
חסוי

ליל יום חמישי, ה' טבת (11.12) == 8.30 בערב

על הרכב של משפחת פורת, בו נסעו ארבעה אנשים, נורו כעשרים יריות משני רובי קלצ'ניקוב בכביש הפנימי לאלון מורה, כ-300 מטר מאזור התעשייה. במקום הוצב מחסום אבנים, וכאשר יוסי פורת הבחין בו, האיט עד שהתברר כי ניתן לעבור, ושוב הגביר את מהירות הרכב מחשש למארב, נפתחה האש. חמישה קליעים חדרו לרכב, מצידו הימני. הגב' פורת, שיסבה ליד הנהג, נטרטה בזרועה הימנית. הנוקבות הוליכו למחנה הפליטים עסכר.
מן העתונות...

יום חמישי, ה' טבת (12.12) == 9 בבוקר
על משאית סמיטרילר שהובילה טרקטור נורו יריות בג'יית, על ציר קדומים שכס.
הירי חלף מעל למשאית. אגרהם שבות מקדומים, שפגש במשאית 5 דקות לאחר הארוע
על רכב של שב"ס (שרות בחי הסוהר) בוצע ירי בסביבות שעה 10. המקום לא ידוע
ל"י א"נ. משטרת שכס

גושעה 3.30 הושלך מטען מאולתר על אוטובוס קו 81 שיצא מאלון מורה, על יד
הדואר (30 מסר משער תחנת המשטרה) בשכס. המטען פגע בדופן האוטובוס והתפוצץ,
בהשאירו כתם פיח גדול. חלקו הקדמי של האוטובוס התמלא עשן. אין נפגעים.
דוד רוזנצויג (מקדומים), נוסע באוטובוס

ליל יום שישי, ו' טבת (12.12) == בלילה
בוצע נסיון חדירה לישוב חומש. נחתכה הגדר, ולעמוד תאורה הוצמד צמיג בוער,
ועל ידו מטען חבלה (דמי נלבד). הגשם השוטף מנע את התלקחות העמוד ויצירת
קצר כללי. הערבים חששו, ככל הנראה, לחדור יותר פנימה כאשר התאורה עובדת.
אלי גור, רבש"צ חומש

יום שבת, ז' טבת (14.14)
מטען חבלה התגלה ופוצץ בסיבוב בורקא, על יד תחנת הדלק. לציין כי הפעם היה
מטען אמיתי, אך מדי כמה ימים מונחים על נהציר הזה מטעני דמי המעכבים את
התנועה לזמן רב (עד שמגיע חבלן ומפרק את המטען). אלי גור, רבש"צ חומש

יום שני, ט' טבת (16.12) == 9 בבוקר
ירי בישוב חייננית, אין נפגעים.
ב-6 בערב, הושלך בקבוק תבערה על כביש חוצה שומרון, לכוון יקיר. א"נ. חסוי

יום שלישי, י' טבת (17.12) == 14.50 אחה"צ
קילומטר מזרחית לצומת זיתא-מרדא (לכיוון צומת תפוח), הושלך בקבוק תבערה
על המכונית של יואל נוימן, מזכיר הישוב יצהר. הבקבוק התנפץ כשני מטרים
מאחורי הרכב. אין נפגעים, ולא נגרם נזק. לפורעים שלום. יואל נוימן, יצהר

יום רביעי, י"א טבת (18.12) == 16.20 אחה"צ
חצפית של צה"ל, המוצבת ושיכונה הצפונית של שכס (מיד לאחר מחנה הפליטים עסכר
ישן, לכוון עין בידן) דווחה כי שמעה ירי, 8-9 כדורים. הבדיקה העלתה כי
הירי לא התבצע על ידי כוחות הבטחון, וידוע כי על הציר הזה אין, כמעט
לוחוסין, תנועה של כלי רכב אזרחיים יהודיים; גם לא נצפתה תנועה כזו על ידי
התצפית. סיוור שנשלח למקום מצא את האזור שקט.
ליל יום חמישי, י"ב טבת (18.12) == 17.10 בערב
הושלך בקבוק תבערה נוסף וצומת יקיר על חוצה שומרון. א"נ. חסוי

סניף 'עובדה', אלון מורה - שכס; טלפון להעברת המידע: נעם לבנת, 971050-02

חבר הכנסת

הכנסת

משרד המשפטים
 לשכת השר
 דואר נכנס

31-12-1991

מס' 37039

נופתח

תיק

ירושלים, ט"ז בטבת התשנ"ב
23 בדצמבר 1991

סופרה

לכבוד
ראש הממשלה,
שרי הממשלה,
חברי כנסת

שלום רב,

הנדון: האמת על מצב הבטחון בשומרון

אני מתכבד לצרף כאן יומן-ארועים של חודש נובמבר ש.ז., המתעד שימוש בנשק חם בחלק מן השומרון, בלבד.

על פי יומן מפורט זה (בהוצאת סניף "עובדה" באילון-מורה) היו בחודש הזה 16 (ששה עשר!) מקרים של ירי על צבא ואזרחים (לא מניתי כמה מקרים נוספים של ספק-יריות)). בנוסף, נזרקו 7 רימוני רסט והונחו שני מטעני חומר נפץ.

אין לי ספק, שאף אחד מן המכותבים הנכבדים, כמוהם החתום מטה, לא שערו שההידרדרות הבטחונית בשטח הגיעה למימדים מבהילים כאלה. ובמלים אחרות: המציאות הנוראה הזאת לא הובאה לידיעת הציבור, באשמה מתחלקם התקשורת, אשר לא עשתה את מלאכתה (היכן - זכות הציבור לדעת!?) ושלטונות צה"ל, המנהלים בוודאי רישום מדוייק, אך אולי נרתעו מלהבליט עובדות חמורות, בלתי נעימות.

על הרקע הזה, רבוחי, אנא העריכו את התסיסה בקרב המתיישבים ואת החלטתם, שלא להשלים עוד עם המצב הזה.

אין להעלות על הדעת, ש- 120 000 איש, אישה וילד יסכימו להמשיך ולחיות בגיהנום אשר כזה, ועל כן יש הכרח לשנות מיד את היחס אל המרד הערבי מיסודו, קרי: להתייחס לארועים כאל מה שהם - מלחמה.

אולי, אולי ישעה מישהו מכם לאזהרה הזו, בטרם יהיה מאוחר. אולי אזכה, ואזהרה זו, שלא כמו רבות מקודמותיה, תישמע מבעוד מועד.

בכבוד רב ובברכה,
אנן 2
אליקים העצני, ת"כ

- * מצוינים ארועים חמורים בלבד - מסוג ידוי בקבוקי תבערה, נסיונות דקירה או דריסה, מטענים, רימונים, ירי וכדומה. אין מוזכרים מקרי ידוי אבנים. הם מרובים מדי, ולא ניתן לעקוב אחריהם ולבצע תיעוד כראוי.
- * מדי פעם מצוינים גם ארועים שארעו בשומרון מחוץ לאזור גב ההר, אם הם חמורים במיוחד.
- * יתכן כמובן שהתרחשו ארועים נוספים, אשר לא הגיעו לידיעתנו. במיוחד נכון הדבר לגבי ארועי פח"ע כלפי כוחות הבטחון, אשר השגת המידע עליהם בעיתית.
- * כל המידע בדוק ברמה טובה, ובדרך כלל מכלי ראשון (ולפעמים שני).
- * לחסיון מקור המידע יש סיבות שונות, אולם הסיבה איננה חסרון באמינות הדווח. בכל מקרה פרטים מדויקים נמצאים אצלי.

יומן ארועים - פח"ע אזור גב הר.

חודש כסלו

ליל יום ששי, א' כסלו (7.11) == 9.25 בערב
שלשה צדורות נודו על רכב שיצא מאלון מורה בצומת אלון מורה (עוקף בלטה).
א"נ, בה"ד 3 התייחסו בחוסר אמון לתלונה. רק כעבור שעה הנוסעים נלקחו למקום
כדי להראות את מקום הידי המדויק. 48 שעות לאחר הארוע האוגדונר פרס ידע
עליו דבר רחצי דבר. עד היום פרס נשלח מז"פ לשטח!! ברכב: סגל, פליקס, פורת

שבת, ב' כסלו (9.11) == צהרים
על משפחה של תושבי קדומים שטייל בפאתי 'קדומים צפון' (על הכביש, 200 מטר
מהישוב), נודתה יריה בודדת, על ידי שלושה ערבים שקראו לעברם קריאות
התגרות. אין נפגעים.

מוצאי שבת, אור לג' כסלו (9.11) == 7.30 בערב
נפתחה אש על רכב הלוחי שנסע לפני אוטרבוס 81 שנסע מאלון מורה באזור צומת
קוצ'ין עלי עליון (בין קדומים לשכם), א"נ. הלוחי הצבאי המשיך רגלית, כאשר
הוא מקיף את האוטובוס, עד שיצאו מהאזור. בנוסעים: הודיו של אילן ג'ורנו

יום ראשון, ג' כסלו (10.11) == 4 אחה"צ
תושבי אלון מורה יצאו להפגין בצומת רומם (צומת עסכר חדש). הצבא חסם
ב'אביר' את הכניסה ליישוב, ובמשך שעותיים לא יכלו כלי רכב להכנס ליישוב או
לצאת ממנו. באלון מורה 230 משפחות. המפגינים נאלצו לרדת למקום ההפגנה
ברגל, מרחק של כ-3 קילומטר. סמח"ט שומרון הודיע ש'נגד ירי אין לנו מה
לעשות'.

ליל שני, ד' כסלו (11.11) == 3 בבוקר
בקבוק תבערה הושלך על פרנזיט המוביל לחם בצומת אריאל והוא נשרף כליל. רדיו

ליל יום שלישי, ה' כסלו (11.11) == 7.15 בערב
בחוארה (בין תפוח לאלון מורה) נודתה, כנראה, יריה אחת על רכב בו נהגה
תושבת אלון מורה. הנהגת: שוש אילן

ליל יום רביעי, ו' כסלו (12.11) == 7 בערב
שני בקבוקי תבערה הושלכו בצומת זיתא מערב (צומת מרדא). אין נפגעים. שומר
ממשטרת שכם שיצא מרכבו לבדוק את הממצאים נפגע על ידי רכב (יהודי) חולף
ופונה לבית החולים כשהוא פצוע קשה. מהרדיו

יום שני, י"א כסלו (18.11) == 5 בערב
שני בקבוקי תבערה הושלכו בצומת אלון מורה על רכב אזרחי. אין נפגעים. חסוי

ליל יום רביעי, י"ג כסלו (19.11) == 6 בערב
בקבוק תבערה הושלך על רכב ישראלי בין צומת יצהר לצומת ברכה. א"נ. חסוי
רמון יד הושלך לכוון בנין הממשל בשכם. א"נ. חסוי
כבמקרים רבים לפני כן, נודתה אף הערב צדור ממחנה הפליטים עסכר-ישן לעבר
המאחז הצבאי הגדול ששכן מאחורי העוק הסיטונאי בשכם. כדורים פגעו במיטת אחד
החילים, אשר למזלו המוב לא שכב עליה. המאחז פונה למחרת: כמוהו פונו לפניו
תצפיות אחרות שהשקיפו לעבר אזורים 'חמים' במיוחד, ומאותה סיבה: הם היו
מטרה ניחת אידיאלית לצלפים ערבים. חסוי

יום רביעי, י"ג כסלו (20.11) == אחה"צ
מון ממולכד (למנגנון היה מחובר חוט הקשור לפח שהונח על הכביש. עלית רכב
על הפח היתה מפוצצת את הרימון) נתגלה מבעוד מועד על הכביש לחומש. חסוי

ליל יום חמישי, י"ד כסלו (20.11) == 5 בערב
על קבוצת פועלים, אשר עבדה בבנית כביש עוקף טול כרם וענבתא, מתחת ליישוב
עינב, ועל צוות אבטחה אזרחי ששומר במקום, נפתחה אש צולבת (!!!). לא היו
נפגעים. (אחרי כשעותיים נשמעה במוטורולה הודעה מסולפת של ארוע זה, ובה נאמר
כאילו יש פצוע). חמדה דבוש, עינב - מפי הפועלים, מוקד - מפי המאבטחים
על קבוצת חילי גולני נזרק רימון רסס צה"לי באזור הקסבה בשכם. א"נ. חסוי

יום חמישי, י"ד כסלו (21.11)
מטען חבלה נתגלה בכביש עין בידן, מצפון מזרח לשכם. בבוא החבלן עם האבטחה
לטפל בו, נפתחה עליו אש. א"נ. חסוי

ליל שישי, ט"ו כסלו (21.11) == 6 בערב
ממחנה פליטים טול כרם נפתחה אש על כוח צבאי. אין נפגעים. חסוי
לאיתמר (תל חיים) חזרה חוליה והציתה, בתוך הישוב, משאית עפר ומבנה זמני
המשמש את קבלן עבודות העפר במקום. כן בוצע נסיון להצית מחפורון שהיה בסמוך
(חתכו את כסוי המושבים, שפכו נוזל דליק והציתו, אך האש לא תפסה). ביציאתם
הרסו את גדרות הפרחים של הישוב. העקבות הוליקו לבית פוריק. (להזכיר כי
מקרה דומה של הצתת בית שעלה כליל באש ארע חודשים ספורים לפני כן ביצהר
הסמוכה)
מאוחר בערב נזרק רימון נוסף על חילי גולני (שני במספר) בשכם. א"נ. חסוי
הגר זר, איתמר

יום שישי, מ"ו כסלו (22.11)
בשעה 3 אחה"צ פוצץ שוב, בפעם המי-יוזדע-כמה, צינור המים לאיתמר. הגד זז
ליל שבת, מ"ז כסלו (22.11)
רמון נוסף באזור הקסבה בשכם (רמון שלישי בדציפות, ערב אחר ערב) חסוי

מוצ"ש, י"ז כסלו (23.11)
עוד דימון באותו האזור, רביעי בדציפות! חסוי

יום ראשון, י"ח כסלו (24.11) == בבוקר
מול המשטרה בשכם נזרק מטען חבלה לעבר חילים. המטען התפוצץ, אך פגע ברכב של
האו"מ. אשה ערביה אחת נפצעה ופונתה לבי"ח. אין נפגעים לכוחותינו. רדיו
רכב ישראלי שנסע בשכם ברחוב הראשי נתקע. כשיצא הנהג לטפל בו הותקף במטר
אבנים גדול, ורכבו נהרס. הנהג נפצע ברגלו מאבן, וקיבל טפול.
הנהג: גדי בראונשטיין, אלון מורה

ליל יום שני, י"ח כסלו (24.11) == 9 בערב
בשכם, ברחוב המוסכים (100 מטר מקבר יוסף) נפתחה אש מנשק אוטומטי על ג'יפ
צבאי ובו שלשה חילים, שהמתין על מנת ללוות את אוטובוס דן קו 81 שיצא מאלון
מורה. 5 כדורים פגעו ברכב. אחד מהם פגע בנשקו של הקצין; משם ניתז (ריקושט)
וחתך את לחיו. הצבא הציב מידית מחסומים בשכם ומבואותיה, עד לצומת תפוח,
והחל בחפושים אחר היודים. בשטח נתגלו 36 תרמילים של קלצ'ניקוב ושל אקדה 9
מ"מ. נצין כי בשום מקרה של ירי על אזרחים, כולל הרצח ברחלים בראשית החודש,
לא הזדרז הצבא ולא הקים מחסומים בצמתים הסמוכים למקום הירי לבדיקת הערבים
העוברים. רדיו, עתונות, תושבי אלון מורה, חילים
רמון יד נוסף, חמישי בדציפות, הושלך על חילים באזור הקסבה. חסוי

ליל יום שלישי, י"ט כסלו (25.11) == 5 בערב
על אוטובוס (קו פנימי 2) שנסע מקדומים לאלון מורה נורתה ירייה אחת בבית
וזאן (נראה גם הבזק הירי). אין נפגעים. (להערכת הנהג היה זה הציז או דימון
שנזרק לכיוון האוטובוס, ולא ירי)
בשעה 6, הושלך בקבוק תבערה בעין בידן (באזור שכם) לעבר רכב ישראלי שהיה
בדרכו מהצפון לאלון מורה. אין נפגעים. אלון מורה, בנימין לב, אלון מורה

יום שלישי, י"ט כסלו (26.11) == בבוקר
נפתחה אש על סיווד של צה"ל בקסבה בשכם. החילים רדפו אחר היורה, פגעו בו
ועצרוהו. רדיו
בשעה 3.30 אחה"צ נזרק בקבוק תבערה לעבר אוטובוס אגד בצומת זיתא (מרדא),
כמה קילומטרים לפני צומת תפוח. אין נפגעים. חסוי

יום חמישי, כ"א כסלו (28.11) == 3.30 אחה"צ
על אוטובוס הסעת התלמידים מקדומים לאלון מורה נורתה ירייה אחת, ככל הנראה
מאקדה, על יד המסגד הגדול בלב שכם. אין נפגעים. צבי פאודן, חיל מצות הלוי

מוצאי שבת, כ"ד כסלו (30.11)
מן הכפר בורקא נורו יריות לכיוון הישוב חומש (או הדרך המובילה אליו) חסוי

יום ראשון, כ"ד כסלו (1.12)
חוב הראשי של שכם אותר מבוקש, ונתפש כשנשקו האישי - אקדה - עליו. חסוי
ליל יום שני, כ"ה כסלו (1.12) == 6 בערב
על חילי גולני שערכו סיווד בקסבה בשכם נזרק בלוק מאחד הגגות. חיל נפגע,
פונה ואושפז. מצבו בינוני-קל. להזכיר כי באותו מקום (הקסבה של שכם) כבר
נהרג חיל אחד מפגיעת בלוק בראשו ואחר נפצע קשה. חסוי
צבי קליין, תושב עופרה, נפצע אנושות ונפטר למחרת, בעת שצויד שנורה לעבר
רכבו באל-בירה פגע בו ובנוסעת שלצידו. מחיר הדמים שנגבה בשומרון ובבנימין
מתושבי גב ההר בשנים האחרונות עומד על חמישה (שלא להזכיר פצועים ונכים):
רמי חבה ותרצה פורת מאלון מורה, יעקב פרג מברכה, רחל דרוק משילה וצבי קליין
מעפרה.

ליל יום חמישי, כ"ח כסלו (4.12) == 5.30 בערב
היה ארוע בלתי ברור בחורארה; ישנן גירסאות סותרות, האם נורו יריות על ג'יפ
של צה"ל או שמא היו אלה אבנים.
על אוטובוס דן שנסע מאלון מורה דרך שכם נורו ארבע יריות, (אחד מן הכדורים
היה נותב), בעברו בסמוך למחנה הפליטים עסכו חוש. אין נפגעים. חילי ג'יפ
הלוי, מגולני, השיבו מיד אש לכיוון מקור הירי. אעפ"כ במבצעים שכם מכחישים
את הארוע כולו! מאיר מויאל מאריאל, נהג האוטובוס

יום חמישי, כ"ח כסלו (5.12) == 2.30 בצהריים
שוב נשמעו יריות מכיוון הכפר בורקא. ירי שלישי משם בתוך שבועים. חסוי
שני חילים נפצעו קל סמוך לישוב יצהר עת הושלך עליהם מטר אבנים. מן העתונות
ליל יום שישי, כ"ט כסלו (5.12) == 17.40 בערב
על רכב של 'ברקנית' הושלכו שלשה בקבוקי תבערה כקילומטר מהישוב מבוא שילה.
אין נפגעים. הנהג, נעים נגר, אריאל

מוצ"ש, ר"ח טבת (7.12) == 19.30 בערב
על אוטובוס קו 81 שיצא מאלון מורה הושלך - על יד המסגד הידוק ברחוב פיסל
בשכם - בקבוק תבערה שנתפס בגגו של האוטובוס ובער שם עד שנשמש. שניות
ספורות אחרי הבקבוק (שנזרק מצד ימין) נורו על האוטובוס כעשר יריות
(נותבים) מצד שמאל, ללא פגיעות; הוגשה על ידי הנהג תלונה במשטרה. עם זאת,
ולמרות הנותבים שזוהו על ידי רכב הלוווי (ג'יפ ג3) ונוסעים ברכב שהיה
מאחורי האוטובוס, מח"ט שכס טוען כי כיוון שלא נמצאו פגיעות קליעים, יש ליחס
את הירי לחילי הלוווי מהג'יפ האחורי (שאכן ירו, אך בתגובה לבקבוק ולירי).
נהג האוטובוס, יששכר סוחר מקדומים, ואחינעם לסר מאלון מורה

יום ראשון, א' טבת (8.12) == 6 בבוקר
בסמוך לצומת תפוח השותלמו ערבים על אוטובוס אגד שהסיע פועלים. האוטובוס
הובל לכפר ג'מעין (בין חווארה לצומת מרדה-זיתא) ונהג האוטובוס (ערבי אף
הוא) הוכרח לרדת מן הרכב. האוטובוס הוצת ונשרף, עם תיקו של הנהג.
מפי אבי, מפקח במרכז 'דן' שפגש את הנהג בצומת מרדה ב-6.20
ליל יום שני, ב' טבת (8.12) == 18.50 בערב
על רכב צה"לי (נון-נון השייך ל-412) נפתחה אש על כביש עוקף בלטה (כביש
רוג'יב) מאזור שכונת הרופאים. אין נפגעים.
חסוי

יום שני, ב' טבת (9.12) == 5 אחה"צ
בקבוק תבערה נזרק לעבר רכב ישראלי, 150 מטר מהפניה לרובה. א"נ.
חסוי

סניף 'עובדה', אלון מורה - שכס; טלפון להעברת המידע: נעם לבנת, 971050-02

חבר הכנסת

הכנסת

ירושלים, י' בטבת התשנ"ב
17 בדצמבר 1991

משרד המשפטים
לשכת השר
דואר נכנס
22-12-1991
מס' 4481/91
נופתח

211

לכבוד
הגב' דורית בייניש
פרקליטת המדינה
משרד הפנים
רח' צלאח אדין
ירושלים

ג. נ.

הנדון: בג"צ

סעיף 25 לתשובת ב"כ המדינה בבג"צ 4481/91 נתפרש ע"י פוליטיקנים מן השמאל, כאלו עמדת מדינת ישראל היא, שכל היישובים היהודיים ביש"ע מעמדם ארעי והם עומדים לפינוי אפשרי על פי הסכם-שלום, וכי המצוטט על ידי המדינה בענין זה מתוך הלכת "בית אל" נסוב גם על היישובים שהוקמו על אדמות המדינה.

פרשנות זו קבלה פרסום רעשני ורב-היקף ואף יש לה השלכות מדיניות חמורות, רבות משמעות.

מתוך קריאת תשובת המדינה התרשמתי כי פרשנות זה הינה מגמתית ובלתי הוגנת ויש בה משום סילוף עמדת הפרקליטות.

על כן, אבקש להואיל ולהבהיר - במכתב תשובה אלי או בכל דרך שתיראה לך או ליועץ המשפטי - כיצד ובאיזה הקשר יש להבין את המשפט הנ"ל.

אודה על מתן תשובה בהקדם האפשרי.

בכבוד רב,

אליקים העצני, ח"כ

העתק: 1. שר המשפטים
2. היועץ המשפטי לממשלה

חבר הכנסת

הכנסת

ב"ר רחל

אג"מ
11/3/91

א. ק. א.

(2) אג"מ

ירושלים, י' בטבת התשנ"ב
17 בדצמבר 1991

ל ש ב ו ת

ד ו ר י ת

26-12-1991

36793

22

הנדון: בג"צ

לכבוד
הגב' דורית בייניש
פרקליטת המדינה
משרד הפנים
רח' צלאח אדין
ירושלים

ג. נ.

סעיף 25 לתשובת ב"כ המדינה בבג"צ 4481/91 נתפרש ע"י פוליטיקנים מן השמאל, כאלו עמדת מדינת ישראל היא, שכל היישובים היהודיים ביש"ע מעמדם ארעי והם עומדים לפינוי אפשרי על פי הסכם-שלום, וכי המצוטט על ידי המדינה בענין זה מתוך הלכת "בית אל" נסוב גם על היישובים שהוקמו על אדמות המדינה.

פרשנות זו קבלה פרסום רעשני ורב-היקף ואף יש לה השלכות מדיניות חמורות, רבות משמעות.

מתוך קריאת תשובת המדינה התרשמתי כי פרשנות זה הינה מגנותיות ובלתי הוגנת ויש בה משום סילוף עמדת הפרקליטות.

על כן, אבקש להואיל ולהבהיר - במכתב תשובה אלי או בכל דרך שתיראה לך או ליועץ המשפטי - כיצד ובאיזה הקשר יש להבין את המשפט הנ"ל.

אודה על מתן תשובה בהקדם האפשרי.

בכבוד רב,

אליקים העצני, ח"כ

העתק: 1. שר המשפטים
2. היועץ המשפטי לממשלה

כבוד

COMPLIMENTS OF

ח"כ אליקים העצני

הכנסת

טל: 02-554427/414

הכנסת
الكنيست

29.9.1991

חבר הכנסת
عضو الكنيست

משרד המשפטים
לשכת המעורבות
תל אביב - יפו
29.9.1991
גלעד קסיר
האגף המשפטי

אמיר

לכבוד
ראש הממשלה
ושרי הממשלה
ירושלים

כב' ראש הממשלה,
כב' השרים,

ערב החלטתכם בגורל גלי צה"ל אבקשכם להואיל ולשים לב להתגברות -
עד לאין שעור - של המגמתיות הפוליטית בתחנה זו, האמורה להיות של
כלל-צה"ל.

- 1.) כל בוקר מנהלת הגב. יעל דן חקירת-שתי-וערב אינקוויזיטורית
מתוך הטייה ברורה למען האינטרס הפלסטיני והאמריקני.
דוגמא: 22.9.91, יומן הבוקר, ראיון עם השר א. אולמרט.
שאלה: (לאחר חקירה די ממושכת, בקול רם ובטון מצווה וקצר
רוח):
"זה שאנחנו מוכנים להסתכסך עם נשיא ארה"ב כבר ראינו, האם
אנחנו מוכנים להסתכסך גם עם היהודים בארה"ב?!"
ש: "רק ביום ו' אושרו 15 מליון שקל!" (להתנחלויות).
ש: "אולי ראוי לנזוף בו (בשר זאבי)? אני כבר לא מדברת על
דרישות האופוזיציה לפטר אותו!"
ש: "בנוגע להזמנות לוועידה אנחנו באים או אנחנו מעיזים לא
לא לבוא, כמו שאמר בוש?"

כל זה בטון צעקני ופסקני.
לפי דעתי, אם כך יכולה עובדת המדינה, במסגרת של רדיו ממלכתי
וצבאי להשתלח נגד שר - כלו כל הקצין!

22.) אני ממליץ בפני כב' להאזין כמו כן להקלטה של חכנית
הראיונות של גל'צ בשבתות (11.00) ע"י עדי טלמור.

הכנסת
الكنيست

חבר הכנסת
عضو الكنيست

-2-

השבוע נחקר שם השר זאבי חקירת שתי וערב מתוך מגמה של כניעה לאמריקנים, הפסקת ההתנחלויות, הבנת דרישות "הפלסטינים" באורח כה דוקטרינרי שמאלני קיצוני, כפי שכבר לא נהוג היום, בוודאי, גם ברדיו מוסקווה.

לאחר מכן ראינה תחנת הצבא הישראלי פקיד מצרי, והמראיין "חגג" ביחד עמו את ה-6 לאוקטובר, נצחון מצרים על... אותו הצבא שזו תחנתו. עד כדי כך הגיעו הדברים, שמר טלמור שאל את המצרי, האם נכון שנצחונם עלינו החזיר להם את גאוותם וכך נסללה הדרך ל"שלוש"? כמובן שהמצרי ענה בחיוב, ובהתלהבות.

גלי צה"ל הפוליטי, כפי שהוא, הינו לא רק שערוריה לאומית, כ'א גם פגיעה נמשכת ומתמידה נגד הדמוקרטיה והמנהל התקין, נגד חופש הביטוי וכל הפראמטרים של חוק רשות השידור, הנרמסים בריש גלי.

ממשלה זו תהא אחראית מכאן ואילך לכל נזק שעוד עתיד להגרם מהתמשכות המצב הבלתי נסבל הזה.

בכבוד רב,
אליקים העצמי
אליקים העצמי

חבר הכנסת

הכנסת

ירושלים, י"א באב התשנ"א
22 ביולי 1991

לכב'
מפכ"ל המשטרה
רב ניצב יעקב טרנר
המטה הארצי
משטרת ישראל
שייך ג'ראח
ירושלים

כב' המפכ"ל,

היום, 22.7.91, הודיעו בגלי צה"ל ("בוקר טוב, ישראל"), כי
"המשלחת הפלסטינית" שנפגשה עם בייקר (הטרוריסט פייסל חוסייני
וקבוצתו) תצא לתוניס לדווח להנהגת אש"ף שם.

אבקש בדחיפות:

- א. למנוע את צאתם למפגש בלתי חוקי.
- ב. אם יצאו, לעצור אותם בשוכם.
- ג. לפתוח בהליכים פליליים אם המעשה כבר הגיע לשלב של "נסיון",
ובוודאי - אם הושלם.

בכבוד רב ובברכה,

אליקים העצני, ח"כ

משרד המשפטים
לשכת השד
דואר נריס
1004-07-25
29924
הקלט
21
אסתר

העתק: - ראש הממשלה
- שרי הממשלה

סדנתח-אלהע-243

הכנסת

חבר הכנסת

א. קלף
לשכת הקצב

ירושלים, כ"א בתמוז חתשנ"א
3 ביולי 1991

הצעת

מס' תעודת זהות	28470
מס' תעודת זהות	28470
תאריך	211
תאריך	211

04-07-1991

לכב' היועץ המשפטי השופט יוסף חריש משרד המשפטים רח' צלאח אדיו דנייד נדנ"ס ירושלים

לכב' מפכ"ל המשטרה רב ניצב יעקב טרנר משטרת ישראל-המטה הארצי שייך ג' ראה ירושלים

הנדון: פייסל חוסייני

מפכ"ל נכבד,

1. לפני ימים מספר הגשתי בפניך תלונה נגד הנ"ל על המפגש עם ראשי ארגון המחבלים אש"ף בטוניס,

האיש זומן לחקירה אך לא נעצר, ואף הותר לו לצאת מן הארץ לפגישה עם שר החוץ האמריקני בייקר, בוושנינגטון.

2. אני מתכבד להגיש בזאת תלונה נוספת, בתוקף תפקידי כחבר הכנסת ואלה פרטיה:

א. בבית המשפט הצבאי ברמאללה תלוי ועומד כרגע משפט נגד האני עלי ביידון, מבכירי ארגון הטרור החזית העממית של ג'ורג' חבש בארץ ישראל.

האיש שימש בתפקיד מן הראשונים במעלה בארגון הטרור הזה, קיים קשר עם ראשי הארגון בחו"ל והיה בין מעצבי ההחלטות המרכזיות של הארגון.

ב. האיש היה חבר בוועידה משותפת עם הפת"ח, החזית הדמוקרטית והמפלגה הקומוניסטית, המוצבת מעל למחשק שיקרוי "המפקדה הלאומית המאוחדת".

וועדה זו קבעה את מדיניותה ופעולותיה של "המפקדה הלאומית המאוחדת", והיא הינה, בעצם, ההנהגה האמיתית של האי-נוניפאדה המקבלת את החוראות וקובעת את הקו ישירות מול המפקדות בחו"ל.

א. קלף

לישראל

הגנה

צבא

תיק ביהמ"ש: 4747/90
תיק התביעה: 641/90 רמ'
תיק פ"א: 2581/90

בבית המשפט הצבאי
רמאללה
ביהמ"ש הרכב

במשפט שבין התובע הצבאי המאשים

- נ ג ד -

1. האני עלי ביידון ת.ז. 80786320 יליד 1955 תושב טילוואן - כפר נעמה עצור מיום 20/3/90

הנאשם

כתב אישום

נאשם הנ"ל מואשם בזאת בביצוע העבירות הנאות

פרט ראשון

- מהות העבירה: חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 85 (1) (א) תקנות ההגנה (לשעת חרום) 1945.
- פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האזור, משנת 1988 או בסמוך לכך, ועד ליום מעצרו באזור, היה חבר בהתאחדות בלתי מותרת, דהיינו
1. הנאשם היה חבר ופעיל בכיר בארגון החזית העממית החל מתחילת שנת 1988.
  2. בארגון החזית העממית כפי שהוא פועל בגדה המערבית קיימות מס' ועדות מרכזות עליונות. תחום הפעילות של כל ועדה עליונה כזאת מתייחס לכל אזור הגדה המערבית. מעל לוועדות המרכזות העליונות קיימת ועדת מסגרת על-פנים גדתית שהיא הועדה העליונה ביותר ומתוכה נבחר "המפקד" של החזית העממית בגדה המערבית.
  3. הועדות כוללות את: (א) הועדה לביקורת (ב) הועדה הפוליטית (ג) הועדה לנושאים צבאיים (ד) הועדה לנושאים ארגוניים (ה) ועדה לענייני חינוך פוליטי.
  4. הנאשם היה חבר ב"ועדה הפוליטית" שהיתה אחראית על כל הגדה ועמדה בקשר עם מפקדת כל המרחב שיושבת בירדן.
  5. בנוסף לכך, "הועדה הפוליטית" של הנאשם היתה חלק מהוועדה לענייני חינוך פוליטי.
  6. הועדות אלה הנאשם הוא פעיל בכיר ומהחלטות הנופלות הם אמנם תוצאה של דיון בין החברי הוועדה. הנאשם יש חלק דומיננטי בקבלתן.
  7. ועדות אלה מקיימות קשר, כאמור עם עמאן, הקשר מתבצע עם שליחים שלעיתים מגיעים עד המפקדה הכללית בדמשק וחוזרים תוך 24 שעות, הקשר יכול להיות גם דרך טלפון או פקס אך אלה אמינים פחות.
  8. הנאשם מעביר את עמדותיו לעיתים באופן ישיר למפקדה הכללית של החזית העממית בדמשק וזאת דרך איש הקשר בארה"ב בשם "מודר". הקשר מתבצע דרך מס' טלפון ופקס לארה"ב.
  9. בחודש נובמבר 1989 כאשר היה הנאשם בארה"ב, מונה על ידי הארגון להיות האחראי הפוליטי מספר 1 של החזית העממית כשטחים. את המינוי קבל הנאשם מהמשרד הפוליטי של החזית העממית בדמשק.
- מסגרת ביצוע שירות לארגון זה תפורט בפרט השני.

שני

1. ות העבירה: ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 85 (1) (ג) לתקנות ההגנה (שעת חרום) 1945, וסעיף 14 (א) לצו בדבר כללי האחריות "עבירה (מס. 225) תשכ"ח 1968.
2. רטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האזור, מחודש נובמבר 1989 או בסמוך לכך, ועד ליום מעצרו ביצע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת דהיינו כחודש נובמבר 1989 כאשר היה הנאשם באר"ב, הוא התמנה על ידי המשד הפוליטי של החזית העממית בדמשק להיות האחראי הפוליטי הראשי של החזית העממית בשטחים.
3. במסגרת פעילות זו היה הנאשם חבר בועדה למתאמת של ארגוני הפח"ע, שכללו בנוסף לנציג החזית העממית גם את נציגי הפת"ח, החזית הדמוקרטית והמפלגה הקומוניסטית.
4. בישיבות התיאום בין ארבעת הנציגים היו עוסקים בדרכים לביצוע פעילות האינתיפדה, להמשיך את חנויותיהם, לירות להחזית להשתתף בהסגנות בדיונים היו עולים גם נושאים לפעולה כגון: מרד המיסים ברמאללה, ומועדי פתיחת החנויות. הדיונים היו נערכים בד"כ במשך מספר פגישות עד לקבלת הסכמה שיש לאחד את הארגונים, את התשובות וההחלטות של ועדת התיאום היו מעבירים גם לנציגי החזית העממית, ודרכם היו מגיעות לנאשם הנחיות בפקסימיליה ובטלפון לגבי העמדות שיש עליו להציג ב"ועדת התיאום".
5. חברי ועדת התיאום הזו היו למעשה אחראים על נוטה כרוזי ההסתה של האינתיפדה שהיו בשם ה"מפקדה הלאומית המאוחדת".
6. נציגי הארגונים ב"ועדת התיאום", שביניהם היה הנאשם, לא היו מתערבים ישירות בהחלטות ה"מפקדה הלאומית המאוחדת", שגם בה לכל אחד מארבעת הארגונים היה נציג. אם הנציגים ב"מפקדה המאוחדת" לא היו מגיעים לידי החלטה והסכמה, היתה מתקיימת ישיבה של "ועדת התיאום" שהיתה מעל ל"מפקדה המאוחדת" ושם היו מנסים להגיע לידי הסכמה. לאחר הדיון היה מעביר כל נציג ב"ועדת התיאום" וביניהם הנאשם את ההחלטה לארגונו ומשם לנציג הארגון כ"מפקדה המאוחדת". הפשרה ב"ועדת התיאום", אם כן, היתה זו שחופיעה יותר מאוחר בכרוז של המפקדה.
7. לגבי העמדות שהיו הנאשם מציג בוועדת התיאום, אין לנציגים היה חלק רלוונטי את דעתו בפני האחראי עליו ב"ועדה הפוליטית" של החזית העממית, "עומר אבו עביד". אם היתה הסכמה ביניהם היתה מועלית ההסכמה למפקדה העליונה של החזית העממית, והיא היתה מחליטה ואת התוצאה היה מקבל הנאשם מעומר. במקרה של חלוקי דעות בין הנאשם לעומר, הנאשם היה רושט את עמדתו, וכך היה מציג עומר האחראי את שתי העמדות בפני המפקדה, שלו במקרים בהם לא היה הנאשם מרוצה מהחלטות המפקדה העליונה של החזית העממית, זכותו היתה להגיש לו ערעור.

ט שלישי

הגות העבירה: החזקת והפצת חומר עויין בניגוד לתקנה 85 (1) לתקנות ההגנה (שעת חרום) 1945.
 פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האזור בחודש מרץ 1990 או בסמוך לכך החזיק ברשותו כתב עת וכרזה המתייחסים להתאחדות בלתי מותרת, או מוצאים על ידה, או לטובתה, או מיומרים להיות שיכיס לה, דהיינו בעת תפיסתו של הנאשם נמצא ברשותו חומר עויין הכולל כרוזים בעברות הקוראים לחיילי צה"ל שלא למלא פקודות וכן פרסומים של ארגון החזית העממית.

תיק ויאלט
2. ה'תשנ"א

משרד המשפטים
לשכת השר
דואר נכנס
03-07-1991
28403
תיק
מאגיס
201

מדינת ישראל
משרד המשפטים
תיק
MINISTRY OF JUSTICE

THE ATTORNEY GENERAL

היועץ המשפטי לממשלה

ירושלים, י"ד בתמוז התשנ"א
1991 27 ביוני
תיקנו: 7194/12
(9855) אק
מ': 506 + 201

לכבוד
ח"כ אליקים העזני
הכנסת
ירושלים

לכבוד
השר רחבעם זאבי
קרית הממשלה
ירושלים

נכבדי,

הנדון: פרסום בעתון "דבר" - "יש אלוהים"
סמך: מכתבכם מיום 14.3.90
מכתבנו מיום 7.10.90

בחנתי את מימצאי חקירת המשטרה שהומצאו לעיוני בימים אלה, ולאחר ששבתי ועיינתי בפרסום נושא תלונתך ובעמדתה של פרקליטת המדינה, הריני להשיבך כדלקמן:

אכן מדובר בפרסום בוטה, צורם ומעורר סלידה. עם זה, ביסודה של הבדיקה, אם אכן ראוי להגיש אישום בעבירה על סעיף 173 לחוק העונשין, מונח הכלל הגדול של חופש הביטוי. אין לסייג ולהגביל את חירות הביטוי, בענין כשלנו, אלא בשל פגיעה חמורה מאוד, קיצונית, גסה ועמוקה ברגשות דת. יש להשתכנע כי הפרסום הוא כה מופלג בפוגענותו הקיצונית ברגשות דת, עד שיש להביא בפלילים את אלה שהוציאוהו לאור העולם. לענין זה אין די בכך שהפרסום עלול לעורר התנגדות ואף סלידה אצל חלק מאלו הבוחרים לחזות בו.

בהתחשב במכלול נסיבות הענין, סבורני כי "הוודאות הקרובה" להתרחשותה של פגיעה חמורה ומפליגה, אשר רק היא יכולה עפ"י ההלכה הפסוקה להצדיק פגיעה בחירות הביטוי, לא קמה במקרה דנן. אנו נוהגים בפתיחות ובסובלנות יתרה אף לנוכח פגיעה קשה בערכים שהם מיסודות קיומנו, ואין הצדקה, בנסיבות דנן, שנסטה מאמות מידה המקובלות עלינו.

בעניננו עסקינן בפרסום במוסף הסאטירי של "דבר". פרסום בעל אופי מעין זה יש לבחון במושגים גמישים במיוחד, לאור טיבו המעוות במודע, המציג בכוונת מכוון - בהתאם לתכליתו - את המציאות בראי עקום. רגישותו ופגיעותו של הקורא את הפרסום במדור הסאטירי של העתון, צריכות אף הן להיבחן בהתחשב באופיו הראשוני האמור של הפרסום.

כמו כן, מחומר הראיות מסתבר, כי עורכי העתון לא התכוונו לפגוע ברגשות דת או באמונה דתית, אלא למתוח ביקורת על תופעות הקשורות במשא ומתן עם המפלגות הדתיות. משהוברר להם כי ישנם אנשים שהפרסום פגע בהם, פורסמה בגיליון של השבוע שלאחר מכן הבהרה על גבי עמוד שלם, וכן התנצלות של עורכת דבר, חנה זמר (ממוקדת בתוך מסגרת).

שקילת מכלול נסיבות הענין ושיקוליו הביאתני איפוא לידי מסקנה, כי אף אם פגע הפרסום ברגשות דת, הרי עדיין בנסיבות הענין פגיעה זו אינה חמורה ורצינית עד כדי להצדיק העמדה לדין, והשתלשלות הדברים שלאחר הפרסום, ובעיקר ההתנצלות, תומכת אף היא במסקנה זו.

(ראה בג"צ 806/88 U.C.S, ואח' נ' המועצה לביקורת סרטים ומחזות,
ואח', פ"ד מג (2) 22).

לו יהי זה ענשם של מפרסמיו של הפרסום הקלוקל הזה, שמתוך הפרסום
השימו את עצמם לקלס בעיני כל קורא נאור.

משרד המשפטים
לשכת השר
דואר נכנס
03-07-1991

ניס' _____
מכתב _____
ת _____

בכבוד רב,

יוסף חריש
היועץ המשפטי לממשלה

העתק: שר המשפטים
פרקליטת המדינה
אמירה שבת, נצ"מ, ראש מחלקת חקירות
ותביעות, המטא"ר, משטרת ישראל (שלך: מס' פח/13-90228 מיום
... 26.5.91). בצירוף תיקם: 20065/90.

הכנסת
KNESSET

27.06.1991

			לכבוד
		מר יצחק שמיר	
		ראש הממשלה	
		משרד רוה"מ	
		הקריה	
		<u>ירושלים</u>	
		משרד המשטרה	
		מפק"ל המשטרה	
		משרד המשפטים	
		משרד המשפטים	
		<u>ירושלים</u>	
		משרד המשטרה	
		מפק"ל המשטרה	
		משרד המשפטים	
		משרד המשפטים	
		<u>ירושלים</u>	
		משרד המשטרה	
		מפק"ל המשטרה	
		משרד המשפטים	
		משרד המשפטים	
		<u>ירושלים</u>	

א.נ.,

בהמשך לתלונה שהגשתי אתמול, 26.6.1991, נגד פייסל חוסייני אבקש לתקן ולהוסיף:

1. בינתיים כודע לי שהנ"ל כבר שנ ארצה.
2. בכוסף על חוסייני נפגשו עם מנהיגי אש"ף, לפי אינפורמציה שקבלתי גם ה'ה רדואן אבו עייאש, דר. אחמד טובי והגב. חנאן עשאווי.
3. התלונה מופנית גם נגדם ונגד כל אדם נוסף שנפגש עם הנ"ל. הפגישות של הנ"ל, או כמה מהם, לא היו בהכרח בתוניס. קבלתי מידע על שהייה בתוניס - ספציפית לגבי חוסייני.

אני מצפה לשמוע בכל ההקדם, מה עלה בגורל תלונתי זו.

בכבוד רב,
ו ב ב ר כ ה,

אלי קיץ - סגן
אליקים העצני

משרד המשפטים
לשכת השד
דואר כנסת

27-06-1991

28095

211

העחק:

שר המשפטים, מר דן מרידור ✓
שר המדע והאנרגיה, הפרופ. יובל נאמן.

הכנסת

חבר הכנסת

ירושלים, י"ד בתמוז התשנ"א
26 ביוני 1991

לכבוד
היו"ר האל"מ, אמ"מ
הגנ"ל יוסף א. ח'ל
אל"מ האל"מ
ירושלים

לכבוד
מר יעקב טרנר
מפכ"ל המשטרה
המטה הארצי
חשירות ישראל
ירושלים

לכבוד
מר רוני מילוא
שר המשטרה
משטרת ישראל
שנייד ב' רמת
ירושלים

לכבוד
מר יצחק שמיר
ראש הממשלה
משרד רוח"מ
ההר"ח נושגל
ירושלים

א. נ. .

נודע לי כי פייסל עבדול קדר אל-חוסייני ראש אש"ף בא"י, נמצא בתוניס ונפגש שם עם צמרת אש"ף.

אט הג"ל טרם חזר אבקש לעצרו בנמל התעופה בן-גוריון לקראת העמדה לדין, ומכל מקום אבקש לפתוח בהליכים פליליים תוך דרישת מעצרו עד לתום ההליכים.

אט גם עתה לא תנקט כל פעולה כפי שהייה בעבר, לא יהיה מנוס מן המסקנה שהאיש נחנה מחטינות מטעמים פוליטיים.

בכבוד רב,

אליקים ח'צני, ח"מ

קצ"מ
אל"מ האל"מ, א. ח'ל ✓
מר בן אריאל

משרד המשפטים	
עשיית הש"פ	
דואר	
מס	28041
מפתח	קצ"מ
תיק	211

אליקים ח'צני

אורי
התנו

אקל

התנו

ירושלים, ז' בסיון התשנ"א
20 במאי 1991

משרד המשפטים
לשכת הסדר
דואר נכנס

מס' 30-05-1991
תפחה 26773

תיק

לכבוד
חיועץ המשפטי לממשלה
השופט יוסף חריש
משרד המשפטים
צלמם א-דין
ירושלים

לכבוד
מפכ"ל המשטרה
רב ניצב יעקב טרנר
המטה הארצי של המשטרה
שיד ג'ראח
ירושלים

אדונים נכבדים,

הנדון: ח"כ עבדול ווהב דראושה

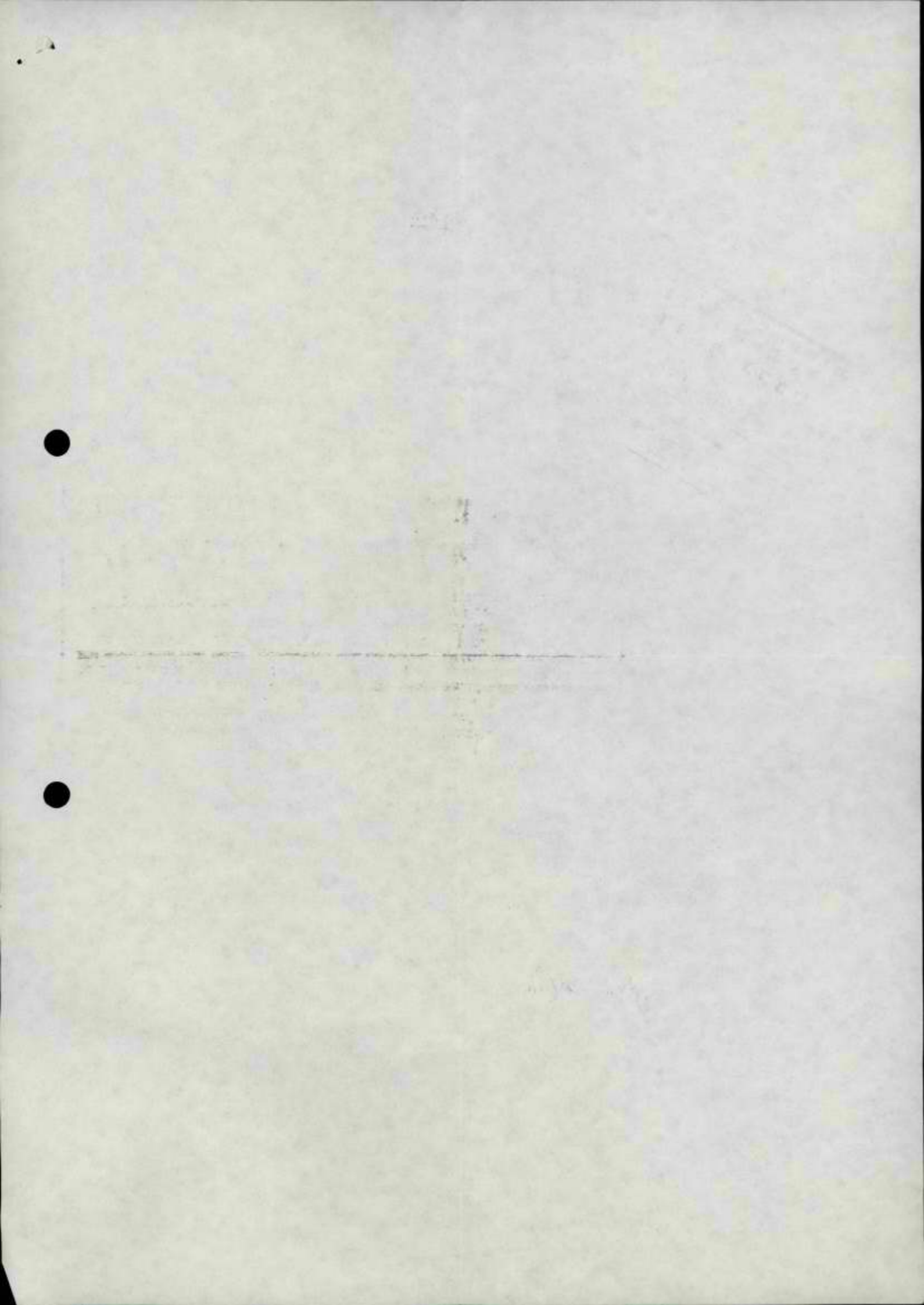
אני מתכבד להגיש תלונה נגד ח"כ הנ"ל כדלהלן:

1. רצ"ב קטע מעיתון הארץ מיום 23.12.90 אשר האמור בו מדבר בעד עצמו.
2. בעקבות הפרסום הזה ערכתי בירורים נוספים שלפיהם ח"כ דראושה הופיע בכנס המוני, ישב על הבמה והטרוריסטים של האינתיפאדה העניקו לו צעיף בצבעי דגלי אש"פ אותו ענדו על צוארו. כל האירוע כולו היווה כנס בלתי חוקי במסגרת האינתיפאדה וח"כ דראושה שיחק בו תפקיד אנטגרי. ברם, עלי לומר מראש שלא אוכל לציין שמות המקורות (ערבים) והנני מציע כי תנסו לוודא אמיתות הגירסא הזאת אצל גורמי הבטחון.
3. ביום 24.4.91, בשאלתא נוספת בכנסת שאל ח"כ חגי מרום את שר הבטחון, אלו צעדים ננקטו בעקבות הפרשה הזאת. ח"כ מרום לא הזכיר את שם ח"כ דראושה, אך בירור פרטי עימו העלה שכוונתו לאותו האיש ולאותה הפרשה. שר הבטחון השיב כי הענין אינו ידוע לו. אבקש להואיל ולפתוח בתקירה במגמה לדרוש הסרת חסינותו של הנדון לצורך העמדתו לדין.

בכבוד רב ובברכה,

אורי התנו
אליקים העצני, ח"כ

העתק - שר הבטחון, - שר המשפטים
שר המשטרה, - יו"ר הכנסת
ח"כ מרום חגי

רעילי פנים חמושים בגרזנים צעדו לכבוד דראושה במחנה אל-בורייג'

מפת איתן רבין
הפור הצבאי של 'הארץ'

ח'כ עבר אלוהאב דראושה
אפי אמול במצור אבא שטרט
לכבוד צעדים פלשתינאים בן
הפליטים אלבורייג' כ'רצות
עוד דראושה וניק אמול עם עוד
קבוצה של 40 פעלים ממפלגת
המפלגה הקרבית והמשקטית.

לאליבורייג', עם מאן וכספים לתור
שני ומחנה כאישי נבחר למחנה
לאחד שריכל אישוד משלמנות
צול צעד כ-20 רעילי פנים
למשימה בבנין האקו המשימה בן
כנים ונרונים מקודת פלש
הרבים דישוד שנתהלכה במשנה
כרוב עקב הצעדים בעל
מסמאות בנות ישראל ובר
סאם חסיין. לטענת המפקדת

הפלשתינאים חנה ח'כ ודראושה
במצור שנסד לכבוד ונישק את
הצעדים.
ודראושה אפי אפש כוננות כי
לא נסד מצור צבאי אלא בקבו'
זה של חמישה ער שבועה צעדים,
אשר לבשו בגדי האקו ועשו מצור
בזמן המחנה הוא החיילים כי נישק
צוות צי אבא כי אפי היה אידוע
מחנה חנה.

הגב' כ"א
31.8.91

חבר הכנסת

הכנסת

ירושלים, ז' בסיון התשנ"א
20 במאי 1991

משרד המשפטים	
לשכת השד	
דואר נכנס	
26-05-1991	
מס' _____	266
מכתב _____	ק"פ
תיק _____	211

לכב'
שר המשפטים
מר דן מרידור
משרד המשפטים
ח' צלאח א-דין
ירושלים

כב' השר,

הנדון: בג"צ 168/91 חלוקת מסיכות גז ביש"ע

בשעתו, ביקרתי את הטיעונים שהובעו ע"י המדינה בענין זה בפני בג"צ. עשיתי זאת עפ"י הדיווחים בתקשורת.

עתה, שהואלת להמציא לי העתק מתצהיר התשובה שהוגש בנדון ע"י המדינה, אין ספק שלביקורתי לא היתה כל הצדקה.

אכן, כל נימוק אפשרי הובא בפני ביה"מ, ובכשרון רב, בכל הכבוד.

אני מצטער על עוגמת נפש שנגרמה.

בכבוד רב,
אליקים העצני
אליקים העצני, ח"כ

הגבר ראה
3-5-91

ה	מ	ש
ת	ה	נ
21	ת	ש
ה	ת	ש
201	ה	ת
ת	ש	ש

הכנסת

ח"כ אליקים העזני

ב"ה כ"ח אייר תשנ"א
12.5.91

אשר
ע"פ חוק, ולחיי
א"ר

ת"ק - ת"ש

לכבוד
התובע במשפטו של מר אייבי נתן
סנ"צ רענן בן-יוסף
המטה הארצי
משטרת ישראל
שיך ג'ראח
ירושלים.

א.נ.

הנדון: משפטו של מר אייבי נתן
קבוע בבימ"ש השלום ליום 15.5.91 - ת.פ. ספ/29

1. פורסם בתקשורת, כי מר נתן מתכוון להעלות הגנה כי המפגש שלו עם ערפאת לא היה אלא במסגרת של כנס או ועידה "אקדמאית". דברים אלה סותרים את הודעותיו המתריסות בתקשורת, הן לאחר שגמר לרצות את עונשו בגין פגישתו הקודמת עם ערפאת והן ההצהרות שנתן עם שובו מהפגישה הנוספת עם ערפאת ולאחר שנחקר במשטרה בנדון זה. הצהרות אחרונות אלה נעשו בהקשר למעשיו בתיק פלילי זה גופו. אין כאן זכר לכל "כנס", ולהיפך האיש מודה בהפרת החוק ואף עושה זאת בגאווה וביד רמה. אני מצרף כאן מס' קטעי עתונות מן התאריכים הרלוונטיים שבהם מתועדות ההצהרות הנ"ל. אשמח מאוד, אם החומר הזה יהיה לך לעזר כדי להדוף תירוצי סרק.
2. לעניות דעתי שביתת הרעב שמר נתן הכריז עליה אף היא קשורה למשפט זה ולא מן הנמנע כי יבקש את דחייתו מפאת מצבו הגופני, או מכל מקום - ינצל את מצבו כדי להפעיל לחץ מוסרי על ביהמ"ש. דבר זה מזכיר לי את התופעה של האינפלציה בכיפות על ראשי החשודים בעבריינות פלילית בבתי המשפט הדנים על מעצרים. ההצהרות הנ"ל - בוטות וחצופות, שבהם מתיימר האדון נתן לרמוס את החוק ברגל גאוה, סותרות את הדימוי הפאסיבי והסובל, דימוי של גאנדי ההודי, שהוא מנסה לשוות לעצמו כעת.

בכבוד רב ובברכה,
אליקים העזני ח"כ

העתקים:
שר המשטרה
שר המשפטים ✓
היועץ המשפטי לממשלה
מפכ"ל המשטרה
פרקליטת המדינה
התובע המשטרתי הראשי

אייבי: אינני פוחד מעונש

אייבי נתן במשטרת פ"ת (הנלווים: שאול גולן)

- מאת חיים ברודא, סגל ידעית אחרונת -
 בשיתוף שלי בטונים עם קיימא העלה גם נרשא
 השבויים שלנו. יש בידי מידע, שעשוי לתרום
 לתהליך שיתופי, אבל אף גורם במדי ישראל לא
 מקנה לי להפגש איתי ולשמע ממני פרטים - אבר
 אתמול בהתמסרות אייבי נתן, סיד לאחד ששחרר
 בקרבות בחזק שקבר על העק והאמר מיפגשים עם
 חברים באירגון מרוד.

אייבי נתן ציין, כי הוא מחזיק ברשות קלט ודאג
 שבה הנצחה פגישתו עם ערפאת. הוא הסביר, כי הפג
 שה הנצחה כדי להוכיח כי קיימת אצל ערפאת נכונות
 ללכת לקראת מצאת פתרון לשלום.

אייבי נתן, שמתח במאבק נגד העק והאמר קיפני
 שים עם אנשי אש"ף, שוב מצא עצמו אתמול בתקרה
 משטרתית. לבוש חולצה שחורה ומכנסים בצבע זהה
 ומלווה בפרקליטו, ערד פנחס מרינסקי, הגיע אייבי
 ליתורה הארצית להקידת משעים שכמשטרת פתח
 תקרה.

אתמול, בניגוד למעטים קדמות שבתו נחקר באותה
 יחידה, לא שמע אייבי חיוכים ואף נראה מתוח. הפעם
 מרוץ על ראשו עונש מאסר על תנאי של שנה, שהוסל
 עליו לאחר שהרשע באותה עבירה שעליה נחקר את
 מל - מיפגש עם חבר באירגון מרוד.

כשעתיים וחצי שהה אייבי בתחנת המשטרה. הוא
 השיב לכל שאלות העיתאים, ולבסוף הוסכם, כי שחרר
 זו ייעשה באמצעות בית משפט.

השופט, ראובן מינץ, נעזר לבקשת המשטרה ושיד
 רד אותו כערבות אישית וצר ג' בסך 10 אלפים שקל.
 אולם השופט לא קיבל את עמדת המשטרה ודחה את
 הבקשה לאסור את יציאתו מהארץ ולהורות לו להפקיד
 את דרכו בבית המשפט. אייבי רואה מקום לאסור
 את יציאתו מהארץ, קדם שהחל בהליכים משפטיים
 נגדו קבע השופט.

אייבי נתן שב והבהיר, כי לא יתחיל להיפגש עם
 אנשי אש"ף, וינסה לשכנעם ברדכו לרבר וללכת בדרך
 כי שלום. אין סום עתש שמתחיר או ירחיק אותי. אני
 מוכן לשלם כל מחיר למען המאבק לשלום, אפילו
 לתת את חיי. מאשימים אותי שלקחתי את העק לירי
 ים. מה זה, חק עליון שבא מאלוהים זהו חק שקבע
 אנשים, ואפטר לשנותו. אסור לאנשים לכבר את העק
 הזה. הוא מיכשול עיקרי לשלום. מתחבר שבישראל
 אסור לקבל המישה חודשי מאסר על הריגת ערבי
 (הוא רסו לעונש המאסר שמרצה הרב משה לוינגר)
 ובעד מאבק לשלום אתה יכול לבנות שנים בכלא,
 בתשובה לשאלות עיתונאים חזר ואמר אייבי, כי
 בידו הכמות ששר המשפטים דן מרודור ח"כ קליינר
 נפגשו בח"ל עם פלשתינים, ולכן העבירה של מיפגש
 עם חברים באירגון מרוד חלה גם עליהם. שמעתי
 שהם מסודשים את העובדות האלה אבל יש לי מרשר
 קלים מרמיפגשים, ואם אירש איני אותם גם בבית
 משפט.

18/5/90 יקראות את הנושא

אייבי נתן הגיע - זמן לחקירה משפחתית

□ זהבה מוזס

אייבי נתן ששב אתמול בטיסה מפריז, לאחר שנפגש לאחרונה עם מנהיגי אש"פ וזמן בצו לחקירה משטרתית, שתתקיים היום בכוכר במשרדי היחידה לחקירות פשעים. את הצו לחקירה שניפתחה כעקבות הודאת היועץ המשפטי לממשלה מסר לאייבי סגן מפקד משטרת נתב"ג, יעקב שובל, החתום על הצו.

אייבי נתן, שהתקבל על ידי פרקליטו עו"ד פנחס מרינסקי, לא נראה מופתע, ובמסיבת עיתונאים מאולתרת שקיים באולם הנוסעים הנכנסים אמר כי לדעתו על היועץ המשפטי להורות על פתיחת חקירה

כנגד אנשים נוספים שקיימו מגעים עם אנשי אש"פ. לדוגמא נקב בשמותיהם של שר המשפטים דן מרידור וח"כ מיכאל קליינר. הוא הצהיר כי יש בידו דו"ח עב כרס על השיחות ששני אלה ואחרים קיימו עם מנהיגי אש"פ, ובכוונתו להציג את הדו"ח במשפטו אם יתקיים.

הוא סירב לנקוב בשמות אישים אחרים שנפגשו אף הם עם נציגי אש"פ, וטען כי אינו רוצה לחבל במאמצי האמריקאים להביא לקיום השיחות. "אני שמח שמדברים, מכיוון שבלי דיבורים ישירים לא יהיה שלום. אני דיברתי עם כולם, גם עם יאסר עראפת ואבו איאר,

17/5/90

17/5/50

23

אייבי נתן שב מפגישות עם ערפאת בתוניס:

"אמשיך לדבר אתם" אנור אייבי שהוזמן לחקירה ברדתו מהמטוס

הדרך לשחרר את כל השבויים, בתנאי שישראל תנקט יחסה מסוימת".

תקדית כביכה אירעה בתחילת הפגישה, כאשר הדיע אייבי נתן שלא יסכים להשתתפותה של כתבת גלי צה"ל. "כל זמן שיש לתנה מפקד שאשר שאני עבריין והוא לא יסדר את דברי, לא אתן לך להקליט אותי", קרא לעבר הכתבת, גליה מרום, בת 19, והוסיף: "אל תיעלבי זה לא דבר אישי נגדך".

רק קומץ עיתונאים נאו לקבל את פניו של אייבי נתן. בין הבאים היו שני צוותי טלוויזיה זרים, אך נעדרו אנשי קול ישראל ואנשי הטלוויזיה הישראלית.

לרביז קבל ערפאת, שאינו מקבל תשובות מישראל על הויתורים ורכים שעשה לה, לטענתו. "ערפאת אמר שהתשובה היחידה שקיבל מישראל הייתה הזדועה שאם יבוא ליחשלים יושלך לכלא", טען אייבי נתן. עוד טען, שאם מציגותו הנוכחית של ערפאת לא תגיב תוצאות תוך וחדשים, הוא יסלק ר'במקומו יעלו אנשים יותר קיצוניים ויהיו בעיות שאנוצו לגמרי לא צריכים". אייבי גילה, שהגיש לפלסטינים תוכנית סעונה בערבית על הדרכים להפסקת האינתיפדה וקיבל את הסכמתם, שאם תסמך ישראל את ידיו על התוכנית, יקבל אותה גם אש"ף. עוד טען אייבי נתן, כי יש

עשרות אנשים, שמדברים על הצדק ומדברים עם אש"ף, ביניהם ח"כ מיכאל קליינר מהליכוד". לרביז סרכו אנשי אש"ף לתת לו לפי שעה את הדיסטה והמלאה של האנשים שאיתם נפגשו, על פי בקשת האנשיקאים שסדרו פגישות אלה.

אייבי נתן סיפר, כי שהה בתוניס שבועיים ונפגש עם ערפאת עשר פעמים. כן נפגש, לרביז, עם כל צבחת אש"ף והוכרז במיוחד את אבו אייאר. "אני אמשיך לדבר איתם", הכריז. "אם נרבר איתם, נפתור את כל הבעיות. ייתכן שרק הליכוד יכול לעשות זאת, אבל חבל שאין לנו כעת איש כמו בנג'י, הסיף".

כאנן איייה ארד, מופר ידברי אייבי נתן, שחזר אמש מפגישותיו עם ראש אש"ף יאסר ערפאת, הוזמן מיד עם רדתו ממצטוס לחקירה ביו"פ, הובוק כשעה 9.00. את ההחמנה הגיש לו סגן מפקד משטרת נמל כ'גוריון סר'ף יעקב שובל.

בהחמנה נאמר, שהוא ייחקר כוזר ש'נפגש עם חבר בארגון סודר. נתן הודיע, כי ייענה להחמנה.

בשדה עם סוכים טען אייבי נתן, ששר המשפטים ון מדידור יישב ב'5 באוקטובר עם שני פל'סטינים. ראיתי ודחו הכלל כל מלה משיחה זו", אמר. עוד טען, שהדען המשפטי צריך לחקד

אייבי נתן השתחרר ממאסר: לא אפסיק המאבק לשלום גם אם יכלאו אותי שוב

9/10
12/5/76

סאת יהודית גרינבלט

תוקפי האוטונום במצרים, כאשר גילה כי מדובר בפלשתינאים שביצעו עו כן פיגועים וגנורשו. זאת, בניגוד גמור למדיניות מערכת הביטחון. תברים וילרי תברים מהקיבוצים שרדו ונתן, שליוו את נתן בארבעת החרשים האחרונים, המתינו בנסים סודי לבאנו מהכלא. גם לסיף רוור ואספי אריב המתינו לו. הפגנת השלום למען מאבק בועק המונע מפגשים עם אש"ף, שהייתה אמורה להתקיים כיום שחרורו כניכר מלכי ישראל בת"א, בוטלה לאור הפיגוע באוטונום במצרים. הוועדה המארגנת הודיעה כי ההפגנה בוטלה לאות החרדות עם קרבנות ההתקפה הרצחנית.

לשצץ את הכשרים הערכיים ובטוח שזה יביא את השלום תוך שלושה חודשים. ראיתי את עצמי בקמבודיה, בנזאסמלה, בלבנון ובכל העולם, עושה דברים כדי לעזור לאנשים סיסתתי למצרים, האונייה. ועכשיו, בגיל 63, זה הפרס שקיבלתי על כך לא יתבר.

ח"כ רן כהן מרצ, שבא לקבל את פניו עם צאתו מן הכלא, אמר כי אייבי נתן והשר וייצמן נרדפים על תרומתם ומאמציהם לשלום, האילו השר שרון משתמש במידע ביטחוני, כדי לקדם את מלחמתו בתוך הלי סדר ונגד השלום, ואינו נענש על כך. לדבריו, שרון ויהוה כמעט בבירור את

אייבי נתן השאנוורד ביום ששי בבוקר ממאסר, לאור שריצה ארבעה חודשים בכלא אייל. נתן, שהיה מאוד נרגש, אמר בצאתו: "לא אפסיק את מאבקי, גם אם אשב שוב מאוורד המורגים. אלך לכל מקום בעולם כדי למטש כל מי שמרבר שלום". נתן עסק במשך 122 הימים שהיה בכלא בנירוויי חצר הכלא ובקריאת. הרגע הקשה ביותר, אמר, היה בתצי השעה הראשונה. "נכנסתי לתא, נבזתי את חפצי על סססל, ומכיבי ראיתי עשר מיטות. יצאתי העצה וכל חיי עברו לנגר עיני הגה אני במלחמת השחרור, טייס, חושב

ושוב במשטרה

שופט השלום בפתח תקווה שיחרר את אייבי נתן (מימינו פרקליטו עו"ד מנחם מרינסקי) בערבות של 10,000 שקלים לאחר שנחשד בקיום מגע עם ארגוני טרור. השופט דחה את בקשת המשטרה לעכב את יציאתו של נתן מהארץ אך נעתר לחייבו לערבות עצמית וצד ג' כדי להבטיח התייצבותו למשמט, אם יוגש כזה. נתן שב ביום ב' לישראל ואישר, כי נפגש בתוניס עם יאסר ערמאת (צילום: י.א.א.)

18/9/90
ש
ד
ת
ה
ת
ש

הארץ 11/2/90

אייבי נתן ומרקליטו. עוד מנחם מדינסקי. בצאתם מבית המשפט בכתח תקווה תלום: סאל רחמי

אייבי: "ישראל מתעלמת מהצעות שהעלה ערפאת בעניין השבויים"

נתן נחקר במשטרה ושוחרר בערבות. "אתה יכול לשבת 5 חודשים על הריגת ערבי ולשבת שנים בגלל מאבק נגד חוק שהוא מכשול לשלום"

מאת יהודית גרינבלם וראובן שפירא

כדת פנישנו עם ראשי אש"ף, וטעו כי הוא פועל על פי עקרונותיו. הוא אמר שאין הוא מוכן מוכן לסנת מעקרונותיו, וכי יש לבטל את החוק שהוא מכשול לשלום.

אייבי נתן התייצב אתמול בתשע בבוקר לחקירה ביחידה הארצית לחקירת פשעים בפתח תקווה, כשהוא מלווה בעורך דינו מנחם מדינסקי. במקום נכחו עיתונאים רבים מדארץ ומחולום. בתשובה לשאלותיהם אמר נתן שיש בידי רשימה ארוכה מאוד של אישים פוליטיים, בהם בכירים, שנפגש עם אנשי אש"ף. "כשהייתי בתנועת ראיתי ושמעתי של שני פלשתינאים שנפגשו כלונדון עם שר המשטרה טים מדידור. גם ח"כ מיכאל קליינר דיבר באוסטריה ויש עוד הרבה. אם יהיה צורך אביא זאת לבית דגמיס. סט. לאס לאס אפרסס הכל בתרגום מערבית לעברית", אמר.

עוד סיפר נתן כי שוחח עם יאסר ערפאת על שחרור השבויים הישראליים. בידייו אף קלטת המתעדת את הפגישה. להערכתו הועלו רעיונות מעשיים בעניין זה במהלך השיחה, אולם לרוביו מתעלמים בישראל מהאינפורמציה שכידור.

לפני שנכנס לחקירה אמר נתן: "אתה יכול לקבל רק חמישה חודשים על הריגת ערבי אבל לבלות שנים בכלא על מאבק נגד חוק שהוא מכשול לשלום. זה חוק שאסור לאנשים לכבד אותו. אומרים שלקצת את החוק בידיים. זה לא חוק עליון שבא מאלוהים. אנשים עשו את החוק. הייתי פוסע לו הייתי מכבד את החוק הזה".

חקירתו של אייבי נתן, בחסד שעבר על החוק לבניעת כדור, כאשר נפגש לאורזונה בתנוים עם יאסר ערפאת ועם אישים בכירים באש"ף, תימשך לכל היותר שבוע. זוהי ההערכה לאחר חקירתו של נתן אתמול ביחידה הארצית לחקירת פשעים של המי שטרה. נתן לא יוזמן, כפי הנראה, לחקירה נוספת, לאחר שחוקי אתמול תחת אזהרה במשך כשעה וחצי, ושוחרר בערבות של 10,000 ש"ח בבית המשפט. לפני כניסתו למשטרה אמר נתן שישראל מתעלמת מהצעות מעשיות שהעלה בפניו ערפאת, הגוגעות לשחרור השבויים הישראליים.

שומט בית משפט השלום בפתח תקווה, ראובן ג'יגי, לא נענה לבקשת התביעה להוציא נגרו צו עי כוב יציאה מן הארץ.

החקירה נגד נתן כפרשה זו אינה מוסוכת, וככל הידוע אין מחלוקת על העובדות, גם לא בין העורקים לכין אייבי נתן. בעקבות כך נראה שהמשטרה תמליץ בסיום החקירה להעמיד את נתן לדין פעם נוספת על עבירה על חוק למניעת כדור. חיק החוק זה יעבר עם השלמתו לפרקליטות המדינה כדי שתקבל החלטה סופית.

נגד אייבי נתן תלוי ועומד עונש מאסר על תנאי של שנה, שנגוד עליו במשפטו הקודם, לאחר שהור"ר שר כסנה שעברה באותה האסמה שעליה הוא נחקר עתה. על פי עונש המאסר על תנאי אסור היה לנתן לעבור עבירה רומה במשך שלוש שנים. בחקירתו במשטרה אתמול לא הכחיש נתן את עו

אייבי נתן יצא מהכלא והכריז: אכגש עם אש"ף

□ ורד לוי, אנשלוס קווה

"אמש"ך להיפגש גם להבא עם כל נציגי אש"ף, עם עראפת, ועם כל אדם שרצה לרבו שלום, בלי יוצאים מן הכלל. שותפי נכלא לא שינתה דבר בעניין זה" - אמר לוחם השלום אייבי נתן ביום שישי בבוקר, בצאתו מכלא איל, בו ריצה מאסר של ארבעה חודשים.

"אין ספק שהייתי נשבר כבר בשלבים הראשונים, אלמלא התמיכה של כל האנשים. קיבלתי מסתבים וגילויי אהדה ותמיכה מכל העולם, וזה מה שהחזיק אותי" אמר. בשעה 8.45 נפתחו שערי הכלא. אייבי נפרד מצוות הסודרים וממפקד הכלא ולא סכה לקרוא לעכרם כדורך מאוון לאוון "להתראות".

בראיון ראשון שהעניק לגלי צה"ל נשבר קלו והוא פרץ בבכי. בוצץ המתין קהל מצומצם ביותר, בעיקר אנשי תקשורת וכמה ידידים, בעיקר בגלל מזג האוויר והגשם הבלתי פוסק. העצרת העניגית שתוכננה לקראת שחרורו בוטלה לאוד המיגע במצרים. ככל זאת חיכתה קבוצה של ילדי קיבוץ געש לאייבי בגשם השוטף, והם קיבלו אותו כשירד, והגישו לו יזנה לבנה עם עלה של זית. אייבי התרגש נשק ליונה, והפריח אותה אל על. ילדי געש חזרו אל המיניבוס הקטן שהביא אותם, עם שקיות של מטנקים שאייבי קנה להם בקפטינה של הכלא. "אתם לא יודעים כמה אני שמח שאני כבר בוצץ" אמר לעיתונאים. "היה מאד לא נעים

להיות במקום סגור, לאכר את העצפס, מאד לא נעים", חזר שוב ושוב.

הדבר הראשון שהוא רוצה לעשות זה למודר אל המסדר שלו בספינה. "אמצב שם לא טוב, הכל הידרדר", גילה. השעות שלו בבית הסודר עלתה לו ולספינה 80 אלף דולר לפחות.

על בריאותו אמר שהוא עייף מאד, קי לו ורגליו רועדות מהזנגשות ומאמץ. שלא כתמיחה, הוא לא נראה טוב. שערך ארוך ולא מטופל, פניו קודרים, עיגולים כהים של זיסר שציה מתחת לעיניו, רזה בכמה קילוגרמים. "שטויות" אמר למי שהעיד לו. "אני בריא לגמרי, ואחזור לכוש, רק תנו לי את המיקרופון שלי והכל יהיה כרגיל".

17/5/30 נח"ר"ג

איש משטרה המתין לאייבי נתן בנתב"ג והגיש לו הזמנה לחקירה

להתייצב הבוקר ביחידה לחקירת פשעים חמורים של המשטרה, לחקירה על מפגש עם חבר באירגון סרוו. נגד אייבי, שכבר ריצה חצי שנת מאסר, תלוי עונש מאסר על תנאי. "אני חושב שהיועץ המשפטי צריך לחקור את עשרות האנשים שנפגשו עם אש"ף, אמר.

שר המשפטים דן מרדור הכחיש אתמול דברים שאמר אייבי, לפיהם נפגש השר עם נציגי אש"ף בלונדון, כ-5 באוקטובר. ממסר המשפטים נמסר כי מרדור לא נפגש עם נציגי אש"ף מעולם, וכמהלך כל וחדש אוקטובר שעבר שהה בארץ.

כמ"כ נמסר כי השר אינו מכיר אדם בשם ווסטינגהאוז, אשר לדברי נתן היה המתווך בין הצדדים, והאיש שאירגן את המגישה.

נתן שכ נהזהיר כי כידוע מסמכים רבים המאשרים דבר קיומן של פגישות כיוון ח"כ בים ישראלים ואנשי אש"ף, ואף חלקי מתמלילי השיחות. כן אמר שבירדו מכתב המפרט הצעה "אך להפסיק את האינתיפאדה, ולא בדרך הכזב".

"אני אמשך להפגש עם אנשי אש"ף כמו שהבטחתי, גם אם אצא מהכלא על אלונקה כהומניסט, יכולתי להמשיך את מאבקי מוח"ל. אבל זו המדינה שלי והמלחמה היא כאן - לשכנע את העם שאין דרך אחרת ודף מהדבריות. בגרמניה הפשיסטית מי שלא פעל על פי החוק היה בוגד. במדינה דמוקרטית אדם מוכרח להתנגד לחוק כשהוא נגד השלום. את אייכמן תלינו בג'ול: שהוא לא התנגד לחוק".

אייבי נתן בשובו אמש ארצות: השוטר המזוין בכניסה לנתב"ג צילם: יוצנת שאל

מאת הדס מגור

"יוזמה ישראלית תאפשר לשחרר את כל השבויים, ויאסר ערפאת מוכן לעזור בזה", אמר אתמול אייבי נתן עם שובו מש"בועיים של שיחות בתונים עם ערפאת, אבו איאד ובכירים אחרים באש"ף. לדבריו ניהל עם ערפאת כ-10 שיחות.

אייבי אמר כי אינו רוצה לפרט בנושא השבויים לפני שישוחז עם גורמים רשמיים בישראל, אולם ציין שערפאת הביע רצון לסייע בשחרור השבויים וכיבוד מצבם של הנעדרים, "כמתווה המגיסטרית למשמחת, ולא למען מדינת ישראל". מיד לאחר שאייבי עבר את ביקורת הג'בולות אמש, הגיש לו נציג המשטרה הזמנה

מסלים, כ"ז בניסן התשנ"א

לכבוד

חבר הכנסת

הכנסת

שר...
 ...
 13-05-1981
 ...
 ...

שלום רב,

נא למצא לוטה עותק מן העתירה שהודגשה בשמי לבג"צ, המתבססת על כתבי האישום אשר הוגשו בבית המשפט הצבאי בלוד נגד שותפיהם של סארי נוסייבה ורדואן אבו-עייש.

הללו הורשעו ועונשם נגזר אך בית המשפט העיר כי הוא מקל בדינם הואיל ושותפיהם הבכירים הנ"ל כלל לא הועמדו לדין.

בקשתי אל כבודך, לעשות כל מאמץ לגרום להגשת אישומים כחוק נגד הנ"ל ללא כל דיחוי.

עפ"י כתבי האישום הרצ"ב אלה העבירות שעברו נוסייבה ואבו-עייש:

א. נוסייבה :

- * העברת מאות אלפי דולר למימון האינתיפאדה.
- * קיום קשר של דיווח וקבלת הוראות עם נציג פת"ח בפריז באמצעות פאקס.
- * השתתפות בחיבור כמה מהודעות "המפקדה הלאומית המאוחדת" היא מפקדת האינתיפדה.

ב. אבו - עייש:

- * מעשים כנ"ל, לבד מחלוקת כספים.
- * חברות אישית ב"מפקדה הלאומית המאוחדת" כנציג הפת"ח עד 12\88.
- מחליפו, אחד עבד רבו, הועמד לדין.

חשוב, להפעיל את החוק נגד הנ"ל ויפה שעה אחת קודם, בטרם יקבלו לגיטימציה פוליטית נוספת כ"פלסטינים אותנטיים" למשא ומתן (כלומר - "מתן") עמנו.

בכבוד רב ובברכה
אליקים העצני, ת"כ

הש"ו וא"ה
נא לתיוק
א.ק.ק
165.91

ח"כ אליהו העצני,
רמת מנרה הרית ארבע, מילוד 101/50,
ע"י ב"כ עוה"ד נ. ויצבור,
מרחוב יפו 214, ירושלים 94383,
טל' 02-385663

תלוד - תלוד

נד

1. הוועד המשפטי להגשלה,
משרד המשפטים,
רחוב צלאח א-דין, ירושלים
2. הפרקליט הצבאי העליון
הגנרל, תל אביב
3. המפקח הכללי למשטרה,
המטה המרכזי, טיח ג' דאס, ירושלים
4. שר המשפטים,
משרד המשפטים,
רח' צלאח א-דין, ירושלים
5. שר הפנים,
משרד הפנים, הקויה, תל אביב
6. דודאן אבו עייש,
באמצעות שירות מני הסוהר,
רחוב ההסתדרות, ירושלים
7. סרי נופייבה,
באמצעות שירות מני הסוהר,
רחוב ההסתדרות, ירושלים

תלוד - המשפטים

ע ת י ר ה

מוגשת בראש ענינה למתן צו על תנאי כנגד המשיבים ללוד וליתן פטור מן הצו, לא ידוע מתי
אישום, אם בבית המשפט המחוזי בירושלים ואם בבית המשפט הצבאי בלוד, לנו המשיבים 6, 7
בגין מעשים פליליים המיוחסים למשיבים 6, 7 בענינה מתבי אישום שהוגשו כנגד אחרים בבית
המשפט הצבאי בלוד ואשר העתק מהם מצורף לענינה ומסומן כנספחים א' 6-1.

לחילופין, יתבקש כב' בית המשפט דם זה ליתן צו על תנאי כנגד המשיב 3, ללוד וליתן פטור
מדוע לא יפתח בהקדמה כנגד המשיבים 6, 7 נוכח מתבי האישום הנ"ל.

באלה נימוקי העתירה

1. העותר הוא משפטן וחבר כנסת העוסק במשרד כעורך הענינים האזרחיות. כמפקידים ציבוריים
שונים תור ממו דגש בפעילותו במאמצ להשלמת שלטון המטה על אנשי אש"ף או "מדינה
אש"ף" הפועלים בירושלים ומתחומי יהודה ושומרון.

מצ"ב מכתב העותר למשיב 4 מיום 9.9.90 אשר מטכס חלק מפעולות העותר בשנים האחרונות בתחום זה, יסומן כנספח ב'.

2. המשיב מס. 1, ממונה עפ"י הדין על מערכת התביעה בישראל, ולו מוקנות הסמכויות להעמדתם לדין של חשודים.

3. המשיב מס. 2 עומד בראש מערכת התביעה הצבאית אשר מפעמה הוגשו כתבי האישום. נספחים א' 1-6.

העתירה נגד המשיבים 1, 2 היא לחילופין הואיל וידוע לעותר כי בתחומים האחרונים נתעכבה הגשת כתבי האישום כנגד משיבים 6, 7, נוכח בירורים בין פוקליטת העדינה, הגב' דורגת בייניש הכפופה למשיב 1, לבין משיב מס. 2, באשר לערכאה בה יוגשו כתבי האישום כנגד המשיבים 6, 7, אם בבית המשפט הצבאי בלוד כשאר חבריהם או בבית המשפט המחוזי בירושלים.

5. המשיבים 4, 5 אחראים אחריות פרלמנטרית על מילוי נאות של תפקידי המשיבים 1, 2 ולפי סדר זה.

6. המשיב 3, ממונה על ניהולו של וקירות באשר למעשים המהווים עבירות על החוק.

7. המשיבים 6, 7 נזכרים בכתבי האישום (נספחים א' 1-6 לעתירה) בין היתר כמי שביצעו מעשים אלה:

משיב מס. 6

(א) היום השר ממשדדו בירושלים בעזרת מכונת פקסימיליה עם נציג הפת"ח בפריז, המכונה אבו טארק כדי לדווח ולקבל הוראות.

(ב) השתתפות בניסוח הודעות "המפקדה הלאומית המאוחדת" (היא מפקדת המרד הגדול אינתיפדה) הכוללת דברי המרדה וצמורים ביותר לרבות עידוד וקריאה למעשי תקיפה אלימים ורצח.

(ג) השתתפות אישית ב"מפקדה הלאומית המאוחדת" כנציג תנועת הפת"ח.

חליפו של משיב מס. 6 בתפקיד זה, חטו חליל אברהים עבד אלרבו, הועמד לדין בנספח א' 5.

משיב מס. 7

- א) חלוקת מאות אלפי דולרים בהזדמנויות שונות למימון המרד המכונה אינתיפדה.
  - ב) השתתפות וניסוח הודעות ומפגדה הלאומית והאוחדות כנ"ל.
  - ג) קיום קשר עם נציג הפתח אבו טאווק כנ"ל.
8. הנאשמים בכתבי האישום נספחים א' 6-1 מסרו הודאות במשטרה באמצעות ושרטרים המופיעים בעדים בגוף כתבי האישום, מכלול העדויות המצוי בידי התביעה עפ"י כתבי האישום יש בו כדי לבסס אישומים פליליים כנגד המשיבים 6, 7 בדומה לאישומים שהוגשו כנגד הנאשמים בכתבי האישום נספחים א' 6-1.
9. למרות שכתבי האישום נספחים א' 6-1 הוגשו לבית הדיו הצבאי עוד בשנת 1989, עד היום טרם ננקטו הליכים פליליים כנגד המשיבים 6, 7.
10. מן העיתונות נודע לעותר כי הנאשמים בכתבי האישום נספחים א' 6-1, חלקם, אם לא כולם, הורשעו בדין ודיכס כגדר.
- לפחות לגבי אחד מאותם נאשמים פורסם באמצעי התקשורת כי בית הדיו הצבאי ואקל בעונשו מן הפעם, שהמשיבים 6, 7 לא הועמדו לדין.
11. ביום 26.10.89 הגיש עוה"ד דוד רותם למשיב מס. 3 תלונה רשמית בנדון וזאת לפי בקשת העותר. העתק התלונה מצ"ב ותסומו כנספח ג'.
- לשכת המשיב 3 אישרה קבלת התלונה. מצ"ב ותסומו כנספח ד'.
12. למיטב ידיעת העותר הגיש ח"כ צחי הנגבי בשנתו עתירה כנגד המשיבים או חלקם לבית משפט נכבד זה בדומה לעתירה זו, בג"צ 864/89.
- מפי העותר בבג"ץ 864/89 נודע לעותר בעתירה זו, כי המשיב מס. 1 הביא כנימוק לאי-נקיטת הליכים כנגד משיבים 6, 7 פעמי בטחון, בעטיים הסכים ח"כ הנגבי לדחות את הדיון בעתירתו בלא שנקבע תאריך לדיון.
13. לאחר שחלפו חדשים אחדים, נודע לעותר מפי אישיות מרכזית המפקדת על עניינים בטחוניים כי נימוקי הבטחון שהועלו כתשובה לעתירה בבג"ץ 864/89 אינם היימיים עוד.

14. ביום 14.9.90 פנה העותר אל המשיב 3 וביקש מענה על התלונה שהגיש בשמו עוה"ד רותם (ר' נספח ג') וזאת לאחר שנוכח עתירת ח"כ הנגבי והתשובה שניתנה לה, כמעט העותר מלפעול בענין עד שנודע לו כי המניעה הבטחונית שהייתה קיימת בשעתו הוסרה. (העתק הפניה מצ"ב ומסומן כנספח ה').

15. ביום 5.10.90 השיבה הצינת פניות הציבור מטעם המשטרה לעותר בצרפה את תשובת ב"כ ראש מדור תביעות במשטרה, פהד אלינוער מזוו מיום 17.1.90. העתק מצ"ב לעתירה זו ויסומן כנספח ו'.

התשובה כוללת מידע על עתירת ח"כ הנגבי.

16. ביום 21.10.90 פנה העותר אל המשיב מס. 1, צרף את כתבי האישום נספחים א' 6-1 וציין כי "הצניעים הבטחוניים" שנטענו בשעתו אינם קיימים עוד. מצ"ב העתק הפניה ויסומן כנספח ז'.

נוכח זאת ביקש העותר הגשת כתבי אישום כנגד משיבים 6, 7 וכמתחייב מהעובדות המופיעות בכתבי האישום נספח א' 6-1.

העותר הפנה את המשיב מס. 1 להתכתבות רבות שנים אשר חלפה כזכר בנספח ב' לעתירה.
17.

17. ביום 27.2.91 הפנה העותר מכתב נוסף אל המשיב 1 בו מסר לו ידיעות נוספות שהיבל:

א) כי הגשת האישומים כנגד משיבים 6, 7 מתעכבת בגין בירורים או חילוקי דעות בין פרקליטת המדינה למשיב 2 בדבר מהום הגשת כתבי האישום וכמפורט בסעיף 4 לעיל.

ב) כי המחלוקת בין פרקליטת המדינה לפצ"ר, יושבה, מיוע זה התבטט על דברים שנאמרו לעותר מפי השר יובל נאמו אשר היבלו מומשיב מס. 4.

מצ"ב העתק המכתב ויסומן כנספח ח'.

על מכתב זה נתהבל אישור קבלה פורמלי מטעם רכזת לשכת המשיב 1 מתאריך 10.3.91. מצ"ב ויסומן נספח ט'.

18. ביום 21.3.91 נשלחה מלשכת המשיב 1 תשובה נוספת בה הובטח סוף סוף מענה ענייני. תוך שמובטח כי עם קום המשיב 2 מאבלו חתקיים ישיבה בה יוכרע העניין. מצ"ב ומסומן כנספח י'.

מועד זה חלף ועבר.

19. המשיבים 6, 7 עצורים במעצר מנהלי, דבר שהביא על מדינת ישראל ביקורת בינלאומית קשה, הדורשת נקיטת הליכים משפטיים מהובלים שיש בהם משום הבאת ראיות וקירה נגדית ופומביות.

חרף הביקורת הקשה לא ואז לכבון המשיבים 1-5 לעשות שימוש בחומר המצוי בידם וכעולה מלכתבי האישום נספחים א' 1-6, כדי לנקוט בהליכים פליליים רגילים כנגד משיבים 6, 7.

20. המשיבים 6, 7 עומדים, למיטב ידיעת העותר, להשתחרר בקרוב מהמעצר המנהלי. המשיב 6 כבר ביום 12.4.91.

אי לדאת שלח העותר אל המשיב 1 ע"י פהסימיליה, ביום 7.4.91 בקשה נוספת להעמיד לדיו את המשיבים מיד ובמיוחד את משיב מס. 6 (מצ"ב ומסומן כנספח יא'). פניה דומה נשלחה גם למשיב 2.

הטעם לפניה הדחופה צויין בנספח יא', והוא - כי לאחר השחרור מהמעצר המנהלי קיימת סבירות גבוהה כי יוצרו מצבים פוליטיים אשר יהשו עוד יותר נקיטת הליכים משפטיים כנגד המשיבים.

לעותר נודע מפי אישתקשורת כי המשיב 6 עומד לקיים ביום שחרורו מסיבת עיתונאים רבת משתתפים.

בירור טלפוני שקיים העותר עם משרד המשיב 1 העלה, כי עדיין לא גיבשו המשיבים את עמדתם לגופו של עניין וכי הסכמת נמשכת, והמשיבים 6, 7 לא יועמדו לדיו, אם בכלל.

21. עוד ביום 27.2.91 שלח העותר אל המשיב 3 התקיים של מכתביו למשיב 1 על מנת שהמשיב 3 ינקוט "כל פעולה תראה לו בנדון" (מצ"ב ומסומן כנספח יב').

על מכתב זה לא נתקבלה תשובה.

22. יצויין כי עד היום לא טענו המשיבים 1-5 מענות של "העדר ענין לציבור" כדי להצדיק את אי הגשת האישומים כנגד משיבים 7,6.
23. המשיבים 7,6 הינם, עפ"י הנאמר בכתבי האישום נספחים א' 1-6, דמויות מרכזיות במרד רצחני המנהל בארץ זה למעלה משלוש שנים.
- אי העמדת המשיבים 7,6 לדין בגין מעשים פליליים שביצעו לכאורה מהווה למעשה מנוח חסינות שלא כדיון למשיבים 7,6 בפני החוק והמעשט הישראלי וזאת למרות שהמשיב 6 פועל ועובד בירושלים ממשרדו בתוקף כהונתו כראש אגודת העתונאים של יהודה ושומרון, ואילו המשיב מס. 7 מתגורר ופועל בירושלים.
24. עצם מנוח חסינות למעשה למשיבים 7,6 יוצק שמן על מדורות המרד בועניקו מעין לגיטימציה למנהיגי המרד. כמו-כן יש גמתו חסינות כזו משום שנו לגיטימציה לארגון הטרור אש"ף אשר שני המשיבים 7,6 פעלו במסגרתו או בהשר עמו עפ"י כתבי האישום נספחים א' 1-6.
25. עפ"י כתבי אישום אלו ניתן להאשים את המשיבים 7,6 לפי חוק העונשין ותש"ז-1977 לפי הפקודה למניעת טרור תש"ח-1948 וכן לפי חקנות ההגנה (שנת חירום) 1945.
26. הואיל והמשיבים 1-5 אינם מביאים נימוק פוליטי למחדלם הרי יש בהצמעותם מלאפטר את השלמת שלטון החוק לגבי מנהיגי המרד משום חוסר סבירות קיצוני, וכו' שיקול זעמ מוטעה, מופרז ובלתי סביר באופן קיצוני.
- מאידך, אם יש נימוקים של מדיניות מאחורי ההצמעות מלהעמיד לדין את משיבים 7,6 הרי הציבור זכאי לדעת עליהם כמתחייב במשטר דמוקרטי, הגם שכוח חומדת העבירות יהא כל נימוק פוליטי כזה בלתי סביר באופן קיצוני.
27. אין זה סביר ואין זה הוגן כי המשיבים ישתמשו בנימוקים זרים להסואת שיקולם המדיני - אם יש כזה - כגון נימוקי בטחון או נימוקים שבדיני ראיות או כי המשיבים הנ"ל ינקטו סחבת סתם לשם אותה המטרה.
- התנהגות כזו מערערת את האמון הבלתי מסוייג של הציבור במערכות המעשט והשלמת החוק, אשר היועץ המעשטי לממשלה ופרקליטת המדינה מופקדים על טיפוחו ושמידתו.
- כל מערכת עלולה להתערער כאשר המקור שממנו נובע מעיין הצדקה הפלילי, היא מערכת התביעה, עלול להיות נעכר.

28. אי העמדת משיבים 6, 7 לדיו חרף המעשים החמורים המיוחסים להם בכתבי האישום א' 6-1 פוגעת פגיעה קשה בעקרונות היסוד של המשטר הדמוקרטי בישראל ובעקרון של השוויון בפני החוק.

העמדתם לדיון של מי שהיו חברים למעשי המשיבים 6, 7 ואף כפופים להם, ובה בשעה המנעות מהעמדתם לדיון של ראשי ומנהיגי הקשר, מהרוב הכלליה פסולה, שלא לדבר על הפסול בהפעלה סלקטיבית של נורמות פליליות על כלל האוכלוסייה במדינת ישראל, כאשר המערכת עוצמת עיניה לגבי עברות לכאורה של "מיוחסים" דוגמת המשיבים 6, 7, וזאת בלא שניתנה חסינות כזו ע"י המחוקק.

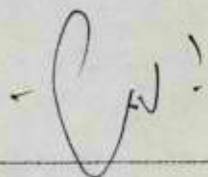
71.

29. העותר יטען כי שורת הצדה דורשת הוצגות ביות משפט רם זה.

המנעות המשיבים ו/או מי מהם לנקוט בהליכים כנגד המשיבים 6, 7 מעך תקופה כה ארוכה תוך השהייה וסחבת פוגעת קשות בסדר הציבורי ובנורמות משפט ציבורי בסיסיות.

על יסוד האמור יתבקש כב' בית משפט נכבד זה ליתן את הסעד כמבוקש ברצון עתירה זו או ליתן כל סעד אחר כפי שכב' בית המשפט ימצא לנכון וצווק.

עוד יתבקש כב' בית המשפט לחייב את המשיבים בהוצאות העתירה לרבות שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

נ. וזנברגר, עו"ד
ב"כ העותר

2X

תיק במל"ד: 90/89

בית המשפט הצבאי בלוד

תיק פ.א.: 189

בפני הרכב

המאשימה

מדינת ישראל (ע"י התובע הצבאי)

נגד

סמעאן בשארה סמעאן חורי, יליד 1948, מ- בית חנינה, י-ס;

הנאשם

סאנו, גיטל, גרסיה

(הנאשם עצור מ- 5/3/89)

כתב אישום

אשם הנ"ל מואשם בזאת בעבירות הבאות:
פרט אישום ראשון:

מהות העבירה: חברות ופעילות בהתאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 185(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, מתאריך לא ידוע, הינו חבר בהתאגדות בלתי מותרת ופעיל במסגרתה, דהיינו:

א. הנאשם הנ"ל, מתאריך בלתי ידוע, הינו חבר בארגון "חזית הדמוקרטית לשחרור פלסטין".

ב. במהלך חודש נוב' 1988 הוצע לנאשם, ע"י דובר מטעם ג'מ"ל הלא, להשתלב ב"מפקדה הלאומית המורחבת" כנציג "חזית הדמוקרטית לשחרור פלסטין".

ג. שבועיים לאחר מכן פנה עדנאן נטשה אל הנאשם בעניין זה. הנאשם השיב לו כי הוא מסכים לייצג את ארגון "חזית הדמוקרטית לשחרור פלסטין" ב"מפקדה הלאומית המאוחדת". הקשר בין הנאשם לבין ארגון החזית הדמוקרטית בוצע באמצעות עדנאן, נטשה.

ד. במהלך חודש דצמבר 1988 נדברו עם הנאשם נציגיהם של שלושה ארגונים אחרים ב"מפקדה הלאומית המאוחדת", על מנת לתאם מפגש של כל ארבעת הארגונים, במסגרתו יפעלו בנושא הוצאת הכרוזים. הפונים היו: טאהר שלודי, נציג המפלגה הקומוניסטית הפלסטית, עדנאן שלאדה, נציג ארגון "החזית העממית לשחרור פלסטין", וחסן עבד אלרבו, נציג ארגון הפתח. המפגש התקיים בתאריך 18 דצמבר 88 או 20 דצמבר 88 או בסמוך לכך. במסגרת מפגש זה והמפגשים שלאחריו דנו נציגי "המפקדה הלאומית המאוחדת" בכרוזים, שמספרם 32 עד 34, כמפורט בפרט האישום השני דלהלן.

ה. הנאשם קיבל מעדנאן נטשה אגרת, אשר התקבלה מועדת הפיקוח בעמאן, על מנת להציגה ולדון בה במפגש של "המפקדה הלאומית המאוחדת". האגרת דנה בפרטים בדבר ועידת הפיסגה של "המפקדה הלאומית המאוחדת", שנערכה בחודש נובמבר שנת 1988 באכג'יר, ובפרטים בדבר בעיות חלוקת כספי "האינתיפדה". אגרת נוספת הובאה בפני "המפקדה הלאומית המאוחדת" על ידי עדנאן שלאדה, והועלו בה נושאים שעניינם הקצבת חלוקת כספי "האינתיפדה" עפ"י אזורים ודרישה מחברי "המפקדה הלאומית המאוחדת" לדווח לועדת הפיקוח על פעילותם.

1. הנאשם ניסח אגרת תשובה אל ועדת הפיקוח בעמאן, במסגרתה הועלו הנושאים, אשר יפורטו להלן, מתוך מטרה לדון בהם טרם תשכח האגרת:

1. הצעה בדבר שיפור חלוקת כספי "האינתיפדה", באמצעות הקמת ועדת כספים, אשר תורכב מחברי ארבעת הארגונים, ותטפל בקבלת הכספים וחלוקתם.
2. דיווח אודות חלוקת סכום בן 1,500,000 דולר כפי שנמסר מנציגי הארגונים כדלקמן:
ארגון פתח קיבל 500,000 דולר, ארגון החזית הדמוקרטית קיבל 380,000 דולר, ארגון החזית העממית קיבל 600,000 דולר, והמפלגה הקומוניסטית הפלשתינית קיבלה 20,000 דולר.
3. הצעה לחלוקת איו"ש ואזח"ע לעשרה אזורי משנה והקמת מפקדות אזוריות באזורים אלה, לצרכי חלוקת כספים, הפעלת ועדות הכס וייזום הפגנות.
4. הצעה לאיחוד אגודות הפועלים, וזאת - בהמשך לאגרות, שהפיצה "המפקדה הלאומית המאוחדת", ובהן קריאה לאיחוד התאגדויות הפועלים, התאחדות הנשים, והתאגדות עובדי הבריאות.
5. דיווח אודות כוונה להקים שלש ועדות של המפקדה המאוחדת: ועדת כספים, ועדת הטברה וועדת מעקב אחר מצב הפצועים והעצורים.
6. דיווח אודות תכנית להקמת גוף בן 15 אנשים, אשר ייצגו את המפקדה במגעי חוץ.
7. דיווח אודות תכנית להוצאת מנשקי ביניים חדשים בין כרוזי ההתקוממות.
8. דיווח אודות כוונה להידבר עם תנועת "חמאס" לשט תאום פעולות "האינתיפדה".
9. דיווח אודות תכנית להגברת התסיסה בקרב ערביי האזורים, באמצעות הגברת השביתות וקריאה לאי-תשלום מיסים.
10. דרישה למשלוח סכום כסף בסך 5 מיליון דולר למימון הפעילות המפורטת באגרת.
11. המלצה לאנשים, שניתן לגביהם צו גירוש מן האזורים, לפעול בכל התחומים לביטול הצו.

3. הנאשט השומע ונשא דברים בפגישות...
הלאומית המאוחדת", אשר חקקו נערכו בביתו, ואחרות
בביתו של טאהר שכודי ובמשרד אגודת העתונאים במזרח
י-ם. בפגישות נדון, בין השאר, ענין שיתוף-הפעולה עם
תנועת "חמאס", וכן תאום הפעילות בין הארגונים
השונים. הנאשט פנה, בהקשר זה, לצדנאן נטשה וביקשו
לבדוק נכונות ידיעה בדבר חוסר תאום בין הארגונים
השונים ברצועת עזה.

פרט אישום שני:

מהות העבירה: ביצוע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה
85(1)(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשט הנ"ל, בתאריכים בלתי ידועים במהכר חודשים נובמבר
- דצמבר 1988 או בסמור לכר, ביצע שרות עבור התאגדות
בלתי מותרת, זה"י נו:

א. הנאשט נפגש, במסגרת פעילותו ב "מפקדה הלאומית
המאוחדת" עם עדנאן שלאדה, טאהר שכודי ורדואן אבו
עיאש, והארבעה חברו יחדיו את כרוזים מס' 30 ו-31
של הנהגת ההתקוממות באי"ש, ובאזח"ע ודאגו להפצתם.

ב. הנאשט קיים פגישות נוספות, עם טאהר שכודי, עדנאן
שלאדה וחסן עבד רבו. בתאריך 18/12/88 או 20/12/88
או בסמור לכר התקיים המפגש הראשון, במסגרתו החלו
לדון בהוצאת כרוז מספר 32 של המפקדה.

ג. במסגרת פגישות אלה הציג כל אחד מנציגי הארגונים
במפקדה הלאומית המאוחדת נוסח של כרוז, אשר הוכן
מראש. התקיים דיון וגובש נוסח אחיד, שהיה מקובל על
ארבעת הנוכחים בפגישות. הכרוז נכתב בארבעה עותקים,
כאשר כל עותק הועבר מאחד הנוכחים בפגישות אל איש
קשר. הנאשט העביר הכרוזים לצדנאן נטשה, אשר טיפל
בכל הנוגע להדפסתם והפצתם.

ד. הכרוזים, שמספריהם 32 עד 34, הופצו בהתאם למתכונת
שתוארה בסעיף ג לעיל.

ה. הכרוזים האמורים קוראים לביצוע שביתות המוניות
בירושלים וברחבי אי"ש ואזח"ע, הפגנות בלתי חוקיות,
זריקת אבנים ובקבוקי תבערה על כלי רכב ישראליים,
המנעות מתשלום מיסים, פגיעה בחיילי צה"ל, הפרת הסדר
באזורים ונסיון למגר את שלטון מדינת ישראל בירושלים
ובאזורים.

ו. בין השאר נאמרו בכרוזים אלה הדברים הבאים:
(1) "הוי המוני עמנו העצום... ההנהגה הלאומית המאוחדת
קוראת לכם להסלים את המאבק וההתנגדות העממית
בידוי האבנים, בקבוקי התבערה, מלחמת הסכינים
והצתת מוסדות הכיבוש, והקמת עוד ועדות עממיות
והצטרפות לשורות הצבא העממי, ובהחלצות נגד
מסעות ההתפרצויות". (מתוך כרוז מס' 32).

(2) "ההנהגה מביעה הערכה רבה לתפקיד המאבק של גיבורי
חוליות ההלם ודורשת- מהם להגביר את המאבק
והעימות עם כוחות הכיבוש, המתנחלים, משתפי -
הפעולה הגנבים המבצעים פעולות סחיטה מסוחרינו,
והמוני עמינו, להתקיף את הועדות הממונות ואות
העובדים במנגנוני המנהל האזרחי...".
"ההנהגה מדגישה את חשיבות ביצוע פעולות המאבק
הבאות:-

א. 25-26 ינו' - ימי מאבק של חוליות ההלם
ופגיעה במשתפי - פעולה ובוגדים ובוועדות
הממונות.

ג. 30 ינו' - יום המולוטוב הפלסטיני" (מתור כרוז מס' 33).
"ההנהגה הלאומית המאוחדת במדינת פלסטין קוראת לכם להצליח ולבצע את פעולות המאבק הבאות:
א. 11 פבר' 89 - יום זעם עממי במחאה על גביית מיסים ורגיבת הכספים הפלסטיניים.
ב. 13 פבר' 89 - יום הסלמות ההתקוממות והתקפה על משתפי-הפעולה, הבוגדים, הוועדות הממונות ומנגלונני המנהל האזרחי.

ד. 16 פבר' 89 - יום זעם המוני לעימות עם המתנחלים הציוניים.

ה. 23-25 פבר' 89 - ימי המולוטוב הפלסטיני" (מתור כרוז מס' 34).

700 שפירא, סרו
תובע צבאי

תאריך: 11/04/89

רשימת עדי תביעה:

1. חסו חכיכ אבראחים עבד אכרבו (עצור ע"י משטרת ישראל).
2. סמעאן בשארה חורי (עצור ע"י משטרת ישראל).
3. המכונה אכיאס (יזמו ע"י התביעה).
4. המכונה אבו מיני (יזמו ע"י התביעה).
5. המכונה אבו נזיאת (יזמו ע"י התביעה).
6. המכונה אורי (יזמו ע"י התביעה).

תיק במל"ד: 89/161

תיק פ.א.: 89/

בבית המשפט הצבאי בכוד

בפני הרכב

המאשימה

מדינת ישראל (ע"י התובע הצבאי)

נגד

ראדי גימ"כ גיראצי, יליד 1951, ת.ז. 90480651, מ-מ.פ. פראעה;

הנאשם

(הנאשם עצור מ- 5/3/89)

כתב אישום

הנאשם הנ"ל מואשם בזאת בעבירות הבאות:

פרט אישום ראשון: מהות העבירה: חכרות ופעילות בהתאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 1085(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, מתאריך בלתי ידוע, הינו חבר בהתאגדות בלתי מותרת, דהיינו, הינו חבר בארגון ה"פתח".

פרט אישום שני: מהות העבירה: ביצוע שירות עבור התאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 1085(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, במהלך החודשים דצמי 1988 וינוי 1989 או בסמוך לכך, ביצע שירות עבור התאגדות בלתי מותרת, דהיינו:

א. זוהיר אל קייסי הציג לנאשם להיות איש הקשר בינו לבין סרי נוסייבה בכך הנוגע להעברת סכומי כסף גדולים מסרי נוסייבה אל זוהיר אל קייסי, אשר יחולקו באיו"ש וישמשו למימון פעולות האינתיפדה. הנאשם הסכים להצעה.

ב. הנאשם נפגש עם סרי נוסייבה במשרדו של האחרון, ברחוב צלאחא-ה'ין בירושלים. סרי נוסייבה אמר לנאשם כי יעביר לו סך כולל של 222,000 דולר במסגרת מפגשים שיקיימו ביניהם מדי יומיים.

ג. הנאשם קיים יסדרה בת חמישה מפגשים עם סרי נוסייבה. המפגש הראשון התקיים ליד מכוון "אמריקן קולוני", ואילו המפגשים האחרים התקיימו במשרדו של סרי נוסייבה או בסמור אכיו. במסגרת מפגשים אלה קיבל הנאשם מידיו של סרי נוסייבה סכומי כסף כדלקמו: 80,000 דולר במפגש הראשון, 50,000 דולר במפגש השני, 50,000 דולר במפגש השלישי, 20,000 דולר במפגש הרביעי ו- 20,000 דולר במפגש החמישי. הכסף היה עטוף בשקיות ניילון.

ד. סכומי הכסף הנ"ל הועברו על-ידי הנאשם אל זוהיר אל קייסי, עימו נפגש הנאשם, בביתו, בימים בהם קיבל הכסף מידיו של סרי נוסייבה. הכסף, אשר הועבר אל הנאשם במסגרת הפגישה הרביעית עם סרי נוסייבה, הועבר על-ידי הנאשם אל אדם אשר נשכח מטעמו של זוהיר אל קייסי, וכא אל זוהיר אל קייסי עצמו.

אישוש שלישי:

ת העבירה: ביצוע שירות עבור התאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 85(ו)(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

ט העבירה: הנאשם הנ"ל, במהכר החדשים דצמי 1988 וינוי 1989 או בסמור לכה, ביצע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת, דהיינו:

א. זוהיר אל קייסי הציג לנאשם להיות איש הקשר בינו לבין חסן עבד רבו, נציג ארגון ה"פתח" ב"מפקדה הכלאומית המאוחדת", בכל הנוגע להעברת טיוטות כרוזים מחסן עבד רבו אל זוהיר אל קייסי, לשם הדפסתם ע"י זוהיר. הנאשם הסכים להצעה.

ב. בתאריך בלתי ידוע בסוף חודש דצמי 1988 נפגש הנאשם עם חסן עבד רבו במשרדו שבאגודת העתונאים. הנאשם לקח מחסן עבד רבו את טיוטת כרוז מס' 32 של "המפקדה הכלאומית המאוחדת". באותו ערב נפגש הנאשם, בביתו, עם זוהיר אל קייסי ונתן לו את טיוטת כרוז מס' 32.

ג. במהכר חודש ינוי 1989 נפגש הנאשם, במשרדו שבעיתון "אל פג'ר", עם חסן עבד רבו. הנאשם לקח מחסן עבד רבו את טיוטת כרוז מספר 33. באותו ערב נפגש הנאשם, בביתו, עם זוהיר אל קייסי ונתן לו את טיוטת כרוז מס' 33.

דן עפירא, סרו
תובע צבאי

4.5.89

ימת עדי תביעה:

מספר סמ"ר אחוד בנימין משטרת ישראל.

מאחד חוסין אחמד אכחגי, נאשם בת"ת בתאריך 28/11/88

תיק במל"ד: 106/89

תיק פ.א.: 189

המשפט הצבאי בכוד
הרכב
רפני

מדינת ישראל (ע"י התובע הצבאי) - הנאשמה

נגד

עזאת מחמד זידאן עזאווי, יליד 1951, מ- אכ בירה, בית שווייץ,
עיסויה;

הנאשם

(הנאשם עצור מ- 22/2/89)

כתב אישום

הנאשם הנ"ל מואשם בזאת בעבירות הבאות:
פרט אישום ראשון:

מהות העבירה: הברות ופעילות בהתאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 58(א) (א) להקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.
פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, מהארץ בלתי ידוע במהלך שנת 1985 או בסמוך לכך, הינו חבר בהתאגדות בלתי מותרת ופעיל במסגרותיה, זה"נ:
א. הנאשם הינו חבר בארגון הפתח. תחילה פעל במסגרת אוניברסיטת ביר-זית, ובתקופה זו היה כינויו בארגון יצרוהי. בשנת 1988 נוצר קשר בין הנאשם לבין נציג ארגון הי"פתח בצרפת, שכינויו בארגון "אבו שרקי". החל מתקופה זו היה כינויו של הנאשם בארגון "אכ אמין".

ב. במהלך שנת 1985 פנה אכ הנאשם ד"ר סמיר תמימי, והציע לנאשם להצטרף למערכת הבחירות, אשר התנהלה אותה עת באוניברסיטה, החור נמרה להבחר לועדה המרכזית, לייצג את ארגון הפתח באוניברסיטה, ולתמוך בארגון ובמנהיגיו באופן פוליטי. הנאשם הסכים לכך.

ג. הנאשם, ד"ר סמיר תמימי ומחמד ארדיס, השתתפו בבחירות הנ"ל, אולם לא נבחרו לועדה המרכזית. ד"ר סמיר תמימי דיווח על כך כאחדיות הארגון כידון, כשהוא נכנה עצמו "נזאר", את הנאשם "צרווה" ואת ארדיס מחמד "ש"י".

במהלך יולי 1987, הוציא הנאשם לפתחה את תמונתו
בירושלים. חודש לאחר מכן נערכו בהירות להחלפת
התאחדות, והנאשם נבחר כגבר-ההנהלה. במסגרת תפקידו
זה תמך הנאשם, במסגרת של אנשי הנהלה נוספים,
בארגון הפתח.

במהלך השנים 1986-1987, הוציא הנאשם שלוש תמונות
מדי שנה מארגון הפתח, מודפסות, סמל תמיכה, עבור
הוצאות אישיות.

פרט אישום שני:
מהות העבירה:

ביצוע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה
55(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בתאריך בלתי ידוע במהלך חודש דצמבר 1988,
או בסמוך לכך, ביצע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת,
דהיינו:

א. בתאריך בלתי ידוע, במהלך חודש אוגוסט 1988, במשרדה
של ריימונדה טוויל בשכונת "אם עוודה", שהיה הנאשם
טלפונית עם נציג ארגון הפתח בצרפת, המכונה "אבו
טארק".

ב. בתאריך בלתי ידוע במהלך חודש דצמבר 1988 אמר "אבו
טארק" לנאשם, בשיחה טלפונית שהתקיימה ביניהם, כי
הנאשם יפקח על פעולותיו של חסן עבד רבו, נציג הפתח
במפקדה המאוחדת, בכל הקשור להכנת כרוזים בהנאשם
לעמדותיו של ארגון הפתח.

ג. "אבו טארק" אמר לנאשם, כי עליו להפגש עם חסן עבד
רבו, על מנת להדריך את חסן עבד רבו בכל הקשור
בתיקון כרוז מס' 32, של "המפקדה הלאומית המאוחדת",
בו נפכה טעות שעניינה ניגוד לעמדותיו של ארגון
הפתח, בכך שדובר שש על הקמת צבא עממי פלסטינאי. כן
אמר "אבו טארק" לנאשם כי עליו לבחור נושאים לכרוז
ולהעבירם לחסן עבד רבו, אשר יחליט אם יירשמו בכרוז
אם לא, ויוסיף נושאים משלו.

ד. הנאשם נפגש עם סרי נוסייבה במשרדו, ויחד תיקנו את
כרוז מספר 32.

פרט אישום שלישי:

מהות העבירה:

ביצוע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה
55(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה:

הנאשם הנ"ל, בתאריך בלתי ידוע במהלך חודש דצמבר 1988,
ביצע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת, דהיינו:
א. "אבו טארק" הורה לנאשם להכין, יחד עם סרי נוסייבה,
נושאים פוליטיים אשר יודפסו בכרוז מספר 33 על
35 של "המפקדה הלאומית המאוחדת", "אבו טארק" הסביר
לנאשם כי סרי נוסייבה הינו בעל יכולת השפעה על תוכן
הדיעות הפוליטיות המופיעות בכרוזים המודפסים ע"י
"המפקדה הלאומית המאוחדת".

ב. הנאשם נפגש עם סרי נוסייבה במשרדו, על מנת להכין
יחדיו את הנושאים הפוליטיים, אשר יודפסו בכרוז מס' 33.
הנאשם כתב את הכרוז בכתב ידו, תוך שהוא כולל בו
נושאים פוליטיים שהוצעו לו על ידי "אבו טארק" באמצעות חסן
עבד רבו.

ג. הכרוז הודפס לראשונה על ידי סרי נוסייבה, באמצעות
חסן עבד רבו, אל "המפקדה הלאומית המאוחדת".

שום רביעי:

העבירה: ביצוע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 1085(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

העבירה: הנאשם הנ"ל, בתאריך 22 פברואר 1989 או בסמוך לכך, ביצע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת, דהיינו:

א. הנאשם קיבל סכום כסף פגיון ענייני מס' 34 בה במשרדו, במהלכה החליטו מהם הנושאים אשר יזפיקו בכרוז מס' 34.

ב. כרוז מס' 34 הוצגר אל "המפקדה הכלומית המאוחדת" באמצעות הסן עבד רבו.

ג. כרוז מס' 34 הופץ, כשהוא כולל בתוכו את מרבית הנושאים אשר הוצעו על ידי הנאשם ועל ידי סרי נוסייבה.

פרט אישום חמישי:

מהות העבירה: ביצוע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 1085(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בתאריך 22 פברואר 1989 או בסמוך לכך, ביצע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת, דהיינו:

א. הנאשם הכין רשימת נושאים עבור כרוז מספר 35.

ב. הנאשם לקח את החומר הכנוב הנ"ל למשרדו של סרי נוסייבה.

רוו שפידא, סרו
תובע צבאי

4.5.89

תאריך:

רשימת עדי תביעה:

1. זקן שמואל - משטרת ישראל.
2. הסן עבד רבו (עצור בגין תיק במל"ד 789).
3. תמזה עבד אלחמיד מוחמוד צמאדי (עצור בגין תיק במל"ד 789).

ז. הנאשט נפגש עם סמטאוו ב"מפקדה הכלאומית המאוחדת" לשחרור פלסטין" זוהיר עבד אל האדי. בפגישה זו סיכמו הופנה-על-ידי המפקדה הכלאומית המאוחדת" במסגרתה יפגוש הנאשט את עדנאן שלאכדה, נציג ארגון "החזית העממית לשחרור פלסטין" ואות טאהר שכוזי, נציג המפלגה-הקומוניסטית הפלסטנית.

ח. בתאריך 18 דצמבר 88 או 20 דצמבר או בסמוך לכך התקיים המפגש הראשון בין הנאשט לבין נציגי הארגונים האחרים ב"מפקדה הכלאומית המאוחדת". במסגרת מפגש זה והמפגשים שלאחריו דנו נציגי "המפקדה הכלאומית המאוחדת" בפרוטים שמתפרט 32 עד 34, כמפורט בפרט האישים השני דלהלן.

ט. הנאשט השתתף ונשא דברים בפגישות רבות של "המפקדה הכלאומית המאוחדת", אשר חלקו נערכו בביתו של סמטאוו חורי ואחרות בביתו של טאהר שכוזי ובמשרד אגודת העתונאים במזרח ירושלים. בפגישות נדונו, בין השאר, העניינים הבולטים:

- א. שיתוף הפעולה עם תנועת "חמאס", וכן תיאום הפעילות בין הארגונים השונים.
- ב. חלוקת סכום של מכיוון וחצי דולר, אשר הגיע מאשייף, בין הארגונים השונים החברים ב"מפקדה הכלאומית המאוחדת".
- ג. בקשת סכום של חמישה מכיוון דולר מאשייף, אשר יכסה את הוצאות "המפקדה הכלאומית המאוחדת" ביוס כאינתיפדה, ויהווה סיוע כמשפחות הצעירים, הפצועים וההרוגים.
- ד. הצעתו של סמטאוו חורי ביוס לחלוקת איו"ש ואזח"ע לעשרה אזורים משנה והקמת מפקדות אזורים באזורים אלה, ולצרכי הפיקוח כמתייחס, הפעלת ועדות הכס, הוצאת כרוזים וייזום הפגנות.

פרט אישום שני:
מהות העבירה:

ביצוע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 85(ג) (ג) לתקנות ההגנה (שנת חירום), 1945. הנאשט הנ"ל, בתאריכים בלתי ידועים במהלך חודשים נובמבר דצמבר 1988 או בסמוך לכך, ביצע שרות עבור התאגדות בלתי מותרת, דהיינו:

- א. הנאשט נפגש, במסגרת פעילותו ב"מפקדה לאומית המאוחדת" עם סמטאוו חורי, עדנאן שלאכדה וטאהר שכוזי. בתאריך 18/12/88 או 20/12/88 או בסמוך לכך התקיים המפגש הראשון, במסגרתו הוחלט לרוץ בהוצאת כרוז מסי 32 של המפקדה.
- ב. במסגרת פגישות אלו הוציע כל אחד מנציגי הארגונים ב"מפקדה הכלאומית המאוחדת" נוסה של כרוז, אשר הוכן מראש. התקינו ה"רוז וגובש. נוסה אחת. הכרוז נכתב בארבעה עותקים, כאשר כל עותק הועבר מאחד הנוכחים בפגישות אל איש קו, אשר המשיך לספק בהדפסת הכרוזים והפצתם. אנשי הקו של הנאשט היו אבו מוחמד זאד, גירעוני.
- ג. הכרוזים, שמתפרטים 32 עד 34, הופצו בהתאם למתכונת שתוארה בסעיף 2.
- ד. הכרוזים האמורים קוראים לביצוע שבתות המוניות בירושלים וברחבי א"ש ואזה"ע, הפגנות בלתי חוקיות ודיוקן של הנאשט והצעה על כלי רכב ישראלים הפעולה והפצתם. כתיבה בה"ש בלתי חוקית הטיב להפיק את הכרוזים. הכרוזים הופצו באזורי ירושלים ובאזורים אחרים.

ה. הכרוזים, אשר הובאו על-ידי הנאשם בפני היימפקדה
הלאומית המאוחדת, נוסחו בהתאם לידועות שקיבל הנאשם
מאבו טאנק ובהתאם לעצות שקיבל הנאשם מרודאן אבו
ע'אש.

ו. בין השאר נאמרו בכרוזים אלה הדברים הבאים:

(1) "הוי המוני עמנו הצעוט... ההנהגה הלאומית המאוחדת
קוראת לכט להטלים את המאבק וההתנגדות הנמנית
בידו! האבנים, בקבוקי התבערה, מלחמת הסכינים
והצמת מוסדות הכיבוש, והקמת עוד ועוד עממיות
והצטרפות לשורות הצבא הנמני, ובהחלצות נגד
מסעות ההתפוצצות". (מתוך כרוז מס' 52).

(2) "ההנהגה מביעה הערכה רבה לתפקיד המאבק של גיבורי
חוליות ההכט ודורשת מהט להגביר את המאבק
והעימות עם כוחות הכיבוש, המונחלים, משתפי -
הפעולה הגנבים המבצעים פעולות סחיטה וקסודרנו
והמוני עמינו, להתקיף את הועדות הממונות ואת
העובדים במנגנוני המנהל האזרחי...".

"ההנהגה מרשימה את הש בות, ביצוג פעולות המאבק
הבאות:-

א. 26-25 ינו' - ימי מאבק של חוליות ההכט
ופגיעה במשתפי - פעולה ובוגדים ובוועדות
הממונות.

ב. 28 ינו' - יום הסלמת המאבק, קיום תהלוכות,
הפרגות, שביתות שבת ושיגור מזכרים כהודעות
עם צבודי ההתקוממות.

ג. 30 ינו' - יום המוכותוב הפלסטטיני" (מתוך
כרוז מס' 53).

(3) "ההנהגה הלאומית המאוחדת במדינת פלסטין קוראת
לכט להצליח ולבצע את פעולות המאבק הבאות:

א. 11 כבוד' 82 - יום זעט עצמי במחאה על גביית
מיסים ורגיבת הסספים הפלסטטיניים.

ב. 13 כבוד' 82 - יום מלחמת ההתקוממות והקפת כל
משהם - יום ג'אדס, הובגדס, הועדות הממונות
והתעמולה הממנית.

ד. 16 כבוד' 82 - יום המוני כלילות עם
המתנחלים הב' 11' 82.

ה. 23-22 כבוד' 82 - יום המוכותוב הפלסטטיני" (מתוך
כרוז מס' 54).

רון שפירא, סרו
תובע צבאי

תאריך:

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

הממונות

תיק במל"ד: 109/89

בניית המשפט הצבאי בלוד

תיק פ.א.: 89/

בפני הרכב

המאשימה

מדינת ישראל (ע"י החובע הצבאי)

נגד

חמזה עבד אלחמיד צמארי, יליד 1960, מ- קבטייה, ג'נין;

הנאשם

(הנאשם עצור מ- 9/3/89)

כ ת ב א י ש ר א ל

הנאשם הנ"ל מואשם בזאת בעבירות הבאות:

פרט אישום ראשון:

מהות העבירה: פעילות כחבר בהתאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 185(א) לתקנות ההגנה (שעח חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, מתאריך בלתי ידוע במהלך חודש דצמ' 1988 או בסמוך לכך, הינו פעיל כחבר בהתאגדות בלתי מותרת, דהיינו:

א. במהלך חודש ספט' 1988, או בסמוך לכך, שמע הנאשם את סרי נוסייבה משוחח שיחה טלפונית עם אדם המכונה 'רובר' ומוסר לו פרטים בדבר האינתיפדה. מספר חודשים לאחר מכן אמר עזאת עזאווי לנאשם כי 'רובר' הינו הכינוי של 'אבו טארק', מראשי ארגון אש"פ.

ב. במהלך חודש דצמ' 1988 או בסמוך לכך אמר, סרי נוסייבה לנאשם כי יהיה עליו לשוחח עם המכונה "אבו טארק" בטלפון ולהעביר לו ידיעות, שעה שסרי נוסייבה עצמו לא היה במשרד. הנאשם שוחח עם "אבו טארק" והעביר לו, באמצעות פקסימיליה, ידיעות המתייחסות לאינתיפדה אשר הוכנו על ידי סרי נוסייבה מראש, ובכלל זה ידיעות מקומיות ונוסח של כרוזים אשר הוכנו על ידי סרי נוסייבה.

ג. במהלך חודש ינו' 1989 קיבל הנאשם מאבו טארק, באמצעות פקסימיליה, מספר נושאים אוחם ביקש אבו טארק לכלול בכרוז החדש. הנאשם מסר את רשימת הנושאים לעזאת עזאווי.

ד. במועדים שונים העביר הנאשם ל"אבו טארק" ידיעות שונות, המתייחסות לאינתיפדה.

ר"ט אישום שני:

והוות העבירה: ביצוע שירות עבור התאגדות בלתי מוחרת, עבירה לפי תקנה 185(ג) לתקנות ההגנה, (שעו זיורוס) 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, במהלך חודש ינו' 1989 או בסמוך לכך, ביצע שרות עבור התאגדות בלתי מוחרת, דהיינו:

טרי נוסייבה פנה אל הנאשם וביקש ממנו לכתוב הקדמה לכרוז מספר 28, אשר יופץ מחדש על ידי "המפקדה הלאומית המאוחדת", לאחר שהופצו מספר עותקים של הכרוז, שהוצאו על ידי מקורות שונים. הנאשם עשה כמבוקש ממנו וההקדמה נכללה בכרוז.

רו"ר שפירא, סרן
חובע
צבאי

תאריך: 4.5.89

רשימת עדי הביעחו

1. זקו שמואל, משטרת ישראל.
2. עזאת מחמד שחארה זיידאן עזאורי

תיק במל"ד: 89/89

בבית המשפט הצבאי בלוד

תיק פ.א. 189/

הרכב בפני

המאשימה

מדינת ישראל (צ"י התובע הצבאי)

נגד

עדנאו עבד אל רחמו עבד אלקאדר שלאכדה, משכונת א-טור, ירושלים;

הנאשם

(הנאשם עצור מ- 5/3/89)

כתב אישום

הנאשם הנ"ל מואשם בזאת בעבירות הבאות:

פרט אישום ראשון:

מהות העבירה: חברות ופעילות בהתאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 185(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה:

הנאשם הנ"ל, מתאריך לא ידוע הינו חבר בהתאגדות בלתי מותרת ופעיל במסגרתה, דהיינו: א. הנאשם הנ"ל, מתאריך בלתי ידוע, הינו חבר ארגון הי"חזית העממית לשחרור פלסטין".

ב. החל מתאריך בלתי ידוע בחודש נוב' 1988 שימש הנאשם נציג ארגון "החזית העממית לשחרור פלסטין" ב"מפקדה הכלאומית המאוחדת".

ג. במהלך חודש דצמבר 1988 בביתו של טאהר שלודי, נדברו עם הנאשם נציגיהם של שלושה ארגונים אחרים ב"מפקדה הכלאומית המאוחדת", על מנת לתאם מפגש של כל ארבעת הארגונים, במסגרתו יפעלו בנושא הוצאת כרוזים. הפונים היו: טאהר שלודי, נציג המפלגה הקומוניסטית הפלסטינית, סמצאן תורי, נציג ארגון "החזית הדמוקרטית לשחרור פלסטין", וחסן עבד אלרבו, נציג ארגון הפתח. המפגש התקיים בתאריך 18 דצמבר 88 או 20 דצמבר 88 בסמוך לכך. במסגרת מפגש זה והמפגשים שלאחריו דנו נציגי "המפקדה הכלאומית המאוחדת" בכרוזים, שמספרם 32 ער 34, כמפורט בפרט האישום השני דלהלן.

ד. הנאשם השתתף ונשא דברים בפגישות רבות של הימפקדה
הלאומית המאוחדת, בפגישות נדון, בין השאר, ענין
שיתוף הפעולה עם תנועת "חמאס", וכן תאום הפעילות
בין הארגונים שונים. הנאשם העכה ויזם דיון בנושאים
אלה, ואף העביר לחברי המפקדה ידיעות מאזח"ע
בדבר קשיים בתאום בין הארגונים.

פרט אישום שני:

מהות העבירה: ביצוע שירות עבור התאגדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה
1085(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרטי העבירה: הנאשם הנ"ל, בתאריכים בלתי ידועים במהלך חודשים נובמבר
דצמבר 1988 או בסמוך לכך, ביצע שרות עבור התאגדות

בלתי מותרת, דהיינו:

א. הנאשם נפגש, במסגרת פעילותו ב "מפקדה הלאומית
המאוחדת" עם סמעאן חורי, טאהר שלודי, ורדואן אבו
עיאש, והארבעה חברו יחדיו את כרוזים מס' 30 ו- 31
שכ"הנהגת ההתקוממות באיו"ש ובאזח"ע ודאגו להפצתם.

ב. הנאשם קיים פגישות נוספות, עם טאהר שלודי,
סמעאן חורי וחסן עבד רבו. בתאריך 18/12/88 או
20/12/88 או בסמוך לכך התקיים המפגש הראשון,
במסגרתו החלו לדון בהוצאת כרוז מספר 32 של המפקדה.

ג. במסגרת פגישות אלה הציג כל אחד מנציגי הארגונים
במפקדה הלאומית המאוחדת נוסח של כרוז, אשר הוכן
מראש. התקיים דיון וגובש נוסח אחיד, שהיה מקובל על
ארבעת הנוכחים בפגישות. הכרוז נכתב בארבעה עותקים,
כאשר כל עותק הועבר מאחד הנוכחים בפגישות אל איש
קשר, אשר המשיך לטפל בהדפסת הכרוזים והפצתם.

ד. הכרוזים, שמספריהם 32 עד 34, הופצו בהתאם למתכונת
שנוארה בטעיף ג לע"כ.

ה. הכרוזים והאמורים קוראים לביצוע שביתות המוניות
בירושלים וברחבי איו"ש ובאזח"ע, הפגנות בלתי חוקיות,
זריקת אבנים ובקבוקי תבערה על כלי רכב ישראליים,
המנעות מתשלום מיסים, פגיעה בחיילי צה"ל, הפרת הסדר
באזורים ונסיון למגר את שלטון מדינת ישראל בירושלים
ובאזורים.

1. בין השאר נאמרו בכרוזים אלה הדברים הבאים:
(1) "הוי המוני עמנו העצום... ההנהגה הלאומית המאוחדת
קוראת לכם להסלים את המאבק וההתנגדות העממית
בידוי האבנים, בקבוקי התבערה, מלחמת הסכינים
והצתת מוסדות הכיבוש, והקמת עוד ועדות עממיות
והצטרפות לשורות הצבא העממי, ובהיחלצות נגד
מסעות ההתפרצויות". (מתוך כרוז מס' 32).

(2) "ההנהגה מביעה הערכה רבה לתפקיד המאבק של גיבורי
חוליות ההלם ודורשת מהם להגביר את המאבק
והעימות עם כוחות הכיבוש, המתנחלים, משתפי -
הפעולה הגנבים המבצעים פעולות סחיטה מטוחרינו
והמוני עמינו, להתקיף את הועדות הממונות ואת
העובדים במנגנוני המנהל האזרחי...".
"ההנהגה מרגישה את חשיבות ביצוע פעולות המאבק
הבאות:-

א. 25-26 ינו' - ימי מאבק של חוליות ההלם
ופגיעה במשתפי - פעולה ובוגדים ובוועדות
הממונות.

ב. 28 ינו' - יום הסלמת המאבק, קיום תהלוכות,
הפגנות, שביתות שבת ושיגור מזכרים כהזדהות
עם עצורי ההתקוממות.

- ב. 28 ינו' - יום הסלמות המאבק, קיום תהלוכות, הפגנות, שבתות שבת ושיגור מזכרים כהזדהות עם עצורי ההתקוממות.
- ג. 30 ינו' - יום המולוטוב הפלסטיני" (מתוך כרוז מס' 33).
- 3) "ההנהגה הלאומית המאוחדת במדינת פלסטין קוראת לכם להצליח ולבצע את פעולות המאבק הבאות:
  - א. 11 פבר' 89 - יום זעם עממי במחאה על גביית מיסים וגניבת הכספים הפלסטיניים.
  - ב. 13 פבר' 89 - יום הסלמות ההתקוממות והתקפה על משתפי-הפעולה, הבוגדים, הוולדות הממונות ומנגנוני המנהל האזרחי.

ד. 16 פבר' 89 - יום זעם המוני לעימות עם המונחלים הציוניים.

ה. 23-25 פבר' 89 - ימי המולוטוב הפלסטיני" (מתוך כרוז מס' 34).

רוו שפירא, סרו
 טובע צבאי

תאריך: 11/04/89

רשימת עדי תביעה:

1. חסו חילי אבראחם עבד, אכרבו (עצור ע"י משטרת ישראל).
2. עדנאו שכאכדח (עצור ע"י משטרת ישראל).
3. המכונה אכיאס (יזומו ע"י התביעה).
4. המכונה אבו מיני (יזומו ע"י התביעה).
5. המכונה אבו נזיאת (יזומו ע"י התביעה).
6. המכונה אורי (יזומו ע"י התביעה).

כברכה
COMPLIMENTS OF

ח"כ אליקים העצני
הכנסת
טל: 02-554427/414

הכנסת

חבר הכנסת

יב' באייר התשנ"א

26.4.1991

לכבוד

מר א. וורדיגר

השר לעניני ירושלים

כב' השר

לוטה ידיעה מעתון (ידיעות אחרונות, 24.4.91), לפיה יש כוונה להעביר לירושלים כל מוסדות אש"ף ולהפכה כך דה פקטו ל"בירת פלסטין".

אנא, תשומת לבך ופעולתך. אם תרצה שנסוח בדבר, אני עומד לרשותך.

בברכה,

אליקים העצני
אליקים העצני.

משרד המשפטים	
לשכת השר	
דואר נכנס	
7-05-1991	תאריך
28969	מספר
פק"נ	נושא
211	תיק

אליקים

אנשי אש"ף כועלים להעברת מוסדותיהם להשטחים לירושלים

24.4.91
- מאת רונן שקד, כתב ידיעות אחרונות -
בשבועות האחרונים לחץ אש"ף על מוסדות ועל
גופים כלכליים וחברתיים להעביר את משרדיהם
לירושלים המזרחית.
מקורות בשטחים מסרו, כי כוונת האירגון לבסס את
ירושלים המזרחית כבירת פלשתיין ולחזק את מעמדה כלפי
הציבור הפלשטיני וכלפי העולם.
ההחלטה התקבלה לאור סירובה של ישראל לשאת ול-
תת על ירושלים ולאור המגעים המדיניים האחרונים, שבמ-
הלכם ישראל אף מסרבת לשתף נציג מירושלים כחבר
במשלחת הפלשטינית למשא ומתן.
ממסגרת התוכנית מבקשים פעילי אש"ף להעביר ליר-
ושלים את משרדי הנהלת האיגודים המקצועיים הפלשתי-
ניים, שמושבה בשכם, את משרדי המועצה להשכלה גבוהה,
הממוקמת ברמאללה, את משרדי השיווק החקלאי והאגר-
רות החקלאיות, שגם הם בשכם.

שר המשפטים

משרד המשפטים
לשכת שר המשפטים

תאריך: י' באייר התשנ"א
24 באפריל 1991

מספרנו: 394
(7636)

(25708)

(21)

לכבוד
ח"כ אליקים העצני
הכנסת
ירושלים.

ח"כ נכבד,

הנדון: ת"פ 183/87 בביהמ"ש המחוזי בירושלים - מ"י נ. פולק ואח'
סמך: מכתבד מיום 15.3.91

1. עיינתי בתקציר פסק הדין שבנדון אותו שלחת לעיוני וכן בפסק הדין עצמו, ובראשית דברי ברצוני לציין את צערי על ש"תקציר" זה לוקה כמדומני בחוסר אובייקטיביות ובהשמטות תמוהות.

כך למשל, בעמוד 10 לתקציר, בהתייחסך לעדות המג"ד, הנך מצטט את קביעת השופט כי ישנם אי דיוקים בעדות המג"ד, אך הינך משמיט את הסיבה לכך: "גם עבורו היה זה אירוע קשה, חריג ומפתיע".

בהמשך, בעמוד 11, בקטע המתאר את חסימת הכביש, הושמט משום מה הקטע המביא מדברי עד ההגנה הרב שיסגל, המתאר כיצד פנה המג"ד למפגינים "בתחנונים" והודיעם כי לא אכפת לו שיישאר במקום ובלבד שהכביש ישאר פתוח לתנועה.

בדומה, פסקאות מפסק הדין המתארות את מעשיהם של נאשמים שתקפו את המג"ד ואנשים אחרים שלא היה להם כל קשר לאירוע וכן פסקאות המתארות את מעשיהם של אנשים נוספים אשר התפרעו באיזור שמחוץ למחנה, הושמטו אף הן. (ראה למשל, פסקאות 27, 29 ו-37 לפסה"ד).

שר המשפטים

ושוב, בעמוד 16 לתקציר, בציטוט המביא את תמונת הארוע כפי שנקבעה ע"י השופט, הושמטו אותם משפטים המתארים את המצוקה אליה נקלע צה"ל.

צר לי על ההשמטות וברור כי התרשמתי שלי לגבי האירועים נקבעה על פי פסק הדין המלא.

2. מובן מאליו, כי הפרקליטות איננה מחוסנת מפני ביקורת. ואכן, השופט הנכבד מצא לנכון להעיר על אופן ניסוח כתב האישום, ובפרקליטות מתייחסים להערות בתשומת הלב הראויה. יחד עם זאת, בניגוד למשתמע ממכתבך, ביהמ"ש לא העיר ולא קבע כי כתב האישום נוסח מתוך "מגמתיות" או כי התיק נוהל מתוך נטיית לב פוליטית כלשהי.

אשר על כן אינני סבור כי "פרשה" זו מחייבת את הסקת המסקנות המוזכרות במכתבך.

לכך אבקש להוסיף, כי אינני יודע מיהם אותם "פרקליטים הידועים בהזדהותם הרבה עם עמדות פוליטיות מסויימות" האמורים במכתבך. לי אינם ידועים. מכל מקום, אם מרמזים דבריך אלה לפרקליט שהופיע בתיק שבנדון, הריני להודיעך כי הטענות שהושמעו נגדו בדבר הזדהותו עם עמדות פוליטיות שהשפיעו על שיקוליו, מוכחות על ידו מכל וכל.

מהיכרותי הקרובה את המערכת הנני יודע כי הפרקליטים פועלים במקצועיות ועל פי שיקולים ענייניים בלבד ובטוחני כי גם בעתיד ימשיכו לפעול ברוח זו.

3. אשר להצעתך כי ניסוח כתבי אישום יעבור מסננות מספר, הרי שככלל נתון כתב האישום בטרם הגשתו לביקורתו של פרקליט המחוז. כתבי אישום בעניינים רגישים, עוברים - בנוסף לכך - לעיונו של פרקליט המדינה ולעתים אף לעיונו של היועץ המשפטי לממשלה. הקמת ערכאה מנהלית לעיון נוסף, לא רק שהיא מסובכת ומורכבת אלא גם איננה נראית לי רצויה.

4. לטענותיך האחרות נגד הפרקליטות, המובאות בפיסקה הראשונה של סעיף 3, לא אוכל להתייחס, שכן כל התיקים הללו הינם עדיין "סוב-יודיצה".

שר המשפטים

5. אשר לעיסקת הטיעון המוזכרת בסיפא לסעיף 3, הרי שצר לי על כי גם בנושא זה הטחת האשמות חמורות בפרקליטות מבלי שביררת קודם לכן את העובדות לאשורן.

עיסקת טיעון זו נערכה ע"י התביעה המשטרתית, שכן היא שהופיעה בתיק, ולפרקליטות לא היה קשר כלשהו לעריכתה.

מובן מאליי כי אין בכך משום הבעת דעה על העיסקה לגופה, ואם רצונך בהתייחסות לגוף העיסקה, פנה נא לממונים על התביעה המשטרתית.

בכבוד רב

דן מרידור
שר המשפטים

אל:	אסתר, אסתר מילר	התאריך:	29.4.91
מאת:	יו גרין, פניקלס - תאריך	חיק מס:	394
הנדון:	כנסת צב"ט		

סימון:

... מצ"כ שתי הילולות שבגג' אקדמיקן.
 המזכר בעילום תאריך למכתב
 א"ח" המצ"כ אל צב"ט קצ"מ.
 בלע"פ הוראת צב"ט.
 ... מצ"כ מכתב המצ"כ קצ"מ אקדמיקן ואלו המצ"כ.
 צ"כ ליו"ר המזכר אל רצ"מ ש"מ.
 תפ"ן צ"מ בעילום תאריך.

בג"ב

2

ליו"ר
 המזכר
 אקדמיקן
 תאריך: 29.4.91

משרד המשפטים
 לשכת המעד
 דוד טרנר
 30-04-91
 5745
 אסתר

אסתר

מדינת ישראל

משרד המשפטים
לשכת שר המשפטים

תאריך: י' באייר התשנ"א
24 באפריל 1991

מספרנו: 394
(7636)

לכבוד
ח"כ אליקים העזני
הכנסת
ירושלים.

ח"כ נכבד,

הנדון: ת"פ 183/87 בביהמ"ש המחוזי בירושלים - מ"י נ. פולק ואח'
סמך: מכתבך מיום 15.3.91

1. עיינתי בתקציר פסק הדין שבנדון אותו שלחת לעיוני וכן בפסק הדין עצמו, ובראשית דברי ברצוני לציין את צערי על ש"תקציר" זה לוקה כמדומני בחוסר אובייקטיביות ובהשמטות תמוהות.

כך למשל, בעמוד 10 לתקציר, בהתייחסך לעדות המג"ד, הנך מצטט את קביעת השופט כי ישנם אי דיוקים בעדות המג"ד, אך הינך משמיט את הסיבה לכך: "גם עבורו היה זה אירוע קשה, חריג ומפתיע".

בהמשך, בעמוד 11, בקטע המתאר את חסימת הכביש, הושמט משום מה הקטע המביא מדברי עד ההגנה הרב שיסגל, המתאר כיצד פנה המג"ד למפגינים "בתחנונים" והודיעם כי לא אכפת לו שישארו במקום ובלבד שהכביש ישאר פתוח לתנועה.

בדומה, פסקאות מפסק הדין המתארות את מעשיהם של נאשמים שתקפו את המג"ד ואנשים אחרים שלא היה להם כל קשר לאירוע וכן פסקאות המתארות את מעשיהם של אנשים נוספים אשר התפרעו באיזור שמחוץ למחנה, הושמטו אף הן. (ראה למשל, פסקאות 27, 29 ו-37 לפסה"ד).

ושוב, בעמוד 16 לתקציר, בציטוט המביא את תמונת הארוע כפי שנקבעה ע"י השופט, הושמטו אותם משפטים המתארים את המצוקה אליה נקלע צה"ל.

צר לי על ההשמטות וברור כי התרשמתי שלי לגבי האירועים נקבעה על פי פסק הדין המלא.

2. מובן מאליו, כי הפרקליטות איננה מחוסנת מפני ביקורת. ואכן, השופט הנכבד מצא לנכון להעיר על אופן ניסוח כתב האישום, ובפרקליטות מתייחסים להערותו בתשומת הלב הראויה. יחד עם זאת, בניגוד למשתמע ממכתבך, ביהמ"ש לא העיר ולא קבע כי כתב האישום נוסח מתוך "מגמתיות" או כי התיק נוהל מתוך נטיית לב פוליטית כלשהי.

אשר על כן אינני סבור כי "פרשה" זו מחייבת את הסקת המסקנות המוזכרות במכתבך.

לכך אבקש להוסיף, כי אינני יודע מיהם אותם "פרקליטים הידועים בהזדהותם הרבה עם עמדות פוליטיות מסויימות" האמורים במכתבך. ~~לפי אינם ידועים~~. מכל מקום, אם מרמזים דבריו אלה לפרקליט שהופיע בתיק שבנדון, הריני להודיע כי הטענות שהושמעו נגדו בדבר הזדהותו עם עמדות פוליטיות שהשפיעו על שיקוליו, מוכתשות על ידו מכל וכל.

מהיכרותי הקרובה את המערכת הנני יודע כי הפרקליטים פועלים במקצועיות ועל פי שיקולים ענייניים בלבד ובטוחני כי גם בעתיד ימשיכו לפעול ברוח זו.

3. אשר להצעתך כי ניסוח כתבי אישום יעבור מסננות מספר, הרי שככלל, נתון כתב האישום בטרם הגשתו לביקורתו של פרקליט המחוז. כתבי אישום בעניינים רגישים, עוברים - בנוסף לכך - לעיונו של פרקליט המדינה ולעתים אף לעיונו של היועץ המשפטי לממשלה. הקמת ערכאה מנהלית לעיון נוסף, לא רק שהיא מסובכת ומורכבת אלא גם איננה נראית לי רצויה.

4. לטענותיך האחרות נגד הפרקליטות, המובאות בפסקה הראשונה של סעיף 3, לא אוכל להתייחס, שכן כל התיקים הללו הינם עדיין ~~באג~~ "סוב-יודיצה".

5. אשר לעיסקת הטיעון המוזכרת בסיפא לסעיף 3, הרי שצר לי על כך גם בנושא זה הטחת האשמות חמורות בפרקליטות מבלי שביררת קודם לכן את העובדות לאשורן.

עיסקת טיעון זו נערכה ע"י התביעה המשטרית, שכן היא שהופיעה בתיק,
ולפרקליטות לא היה קשר כלשהו לעריכתה.

מובן מאליו כי אין בכך משום הבעת דעה על העיסקה לגופה, ואם רצונך
בהתייחסות לגוף העיסקה, פנה נא לממונים על התביעה המשטרית.

בכבוד רב

דן מרידור
שר המשפטים

הכנסת

חבר הכנסת

15.3.1991

מס' תיק: 85710
 מס' חשבונית: 233
 תאריך: 21.3.91

לכבוד
 מר זן מרידור
 שר המשפטים
 משרד המשפטים
 רח' צלאח א דיך
 ירושלים

כב' השר,

1. אני מליט כאך תקציר שערכתי מפסק דינו של כב' השופט צמח (ביה"מ המחוזי בירושלים) ב"משפט דהיישה". הדברים מדברים בעד עצמם.

לא פעם ארע, שהטלתי ספק באובייקטיביות של כמה מעובדי הפרקליטות, אך תמיד נתקלתי מצידך בהגנה נלהבת על המערכת, כאלו היתה "קודש קודשים".

אני בטוח שתעיין בהכרעת הדין כולה (113 עמודים וכן בגזר הדין) ולא רק בתקציר המצ'ב. חשוב שתתרשם, עד כמה הדימוי כי הפרקליטות היא מעל לבקורת - אינו נכון.

2. הדבר מחייב הסקת מסקנות, ובין היתר:

א. כי תיקים פוליטיים לא יימסרו לפרקליטים הידועים בהזדהותם הרבה עם עמדות פוליטיות מסוימות.

ב. כי ניסוח כתבי אישום יעבור מסננות מספר, בקורת אחר בקורת, כדי למנוע ככל האפשר נזק בל יתוקן הנגרם מעצם הגשת אישום בלתי מבוסס או מנופח מעבר לכל מידה.

באירופה מוגשים כתבי אישום ע"י שופטים (שופטים חוקרים), ויש ערכאות ערעור על עצם הגשת האישומים. בשיטה

הכנסת

חבר הכנסת

-2-

האנגלוסקסית אין זה אפשרי, אך יש ליצור לפחות ערכאת-
עיון-נוסף, מנהלית, בטרם מונפת על אזרח החרב החדה של
כתב אישום.

כך, בכל תיק ותיק. בתיק פוליטי, על אחת כמה וכמה.

3.) לראייה, כי "משהו רקוב בממלכת הפרקליטות" בנוסף על פרשת
"הפגישה הלילית", על פרשת זהיישה, על כתב האישום שהוגש בענין
שניידר, על הדבקות העיקשת וחסרת השחר במשפט ההריגה נגד ראש
מועצת בנימין, פנחס וולרשטיין, אנא שים לב להתנהגות הפרקליטות
בפרשת הנאשמים הערבים בידוי אבנים מהר הבית.

לוטה כתבה ב"כל העיר" (15.3.91), בה נמסר כי הפרקליטות הציעה
עסקת טיעון לפיה נתבקש בית המשפט להטיל עונש של 9 חדשי מאסר
בלבד. זאת בנימוק המעלה ריח רע, כי המשפט "גורם בזבוז הזמן היקר
של העדים (אנשי המשטרה והצבא) הנדרשים היום במקום אחר". בית
המשפט דחה את העיסקה והטיל 28 חדשי מאסר, בהם 14 חודשים בפועל
(אף זה לעניות דעתי עונש קל!).

נזכיר שוב: מזובר בארוע הר הבית, אשר הצית אש נוראה, גרם ל-19
הרוגים ולנזק מדיני בלתי משוער. בגין יהודים אשר יידו אבנים על
רכב דורשת הפרקליטות עונשים כבדים ביותר - איך ניתן אפוא להסביר
את היחס הזה לקולא, עד כדי שערוריה, כלפי נאשמים ערבים? את
הפלייתם לרעה של היהודים במדינת היהודים?

אבקש לערוך חקירה מיידיית בפרשה הטרייה הזאת: מי נתן את ההוראה
לעסקת הטיעון הנ"ל?

על דעת מי? מה היו הסיבות? האם היו כאן מניעים פוליטיים?

הכנסת

חבר הכנסת

-3-

כב' השר, אם תימשך העמדת הפנים כי הכל בסדר במשרד המשפטים, לא יועיל הדבר כדי לייפות את הפנים האלה, אשר סגירת תיקי הסתה, המרדה וכד' נגד מנהיגי אש"ף כבר כיעדה אותן מזמן. כל שילמד הציבור הוא, שאף אין רצון לשנות גישה, לערוך רוויזיה, להפיק לקחים.

בכבוד רב,

מליק א. הירש
אליקים העצני